

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอต้อนajan จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัย ได้ศึกษาจาก เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. แนวคิดความผูกพันต่อองค์การ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การและการจัดการ
5. บริบทองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอต้อนajan จังหวัดกาฬสินธุ์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดความผูกพันต่อองค์การ

1. ความหมายของความผูกพันต่อองค์กร

มีนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์กรไว้ดังนี้

รัชนิศา ตุงคสวัสดิ์ (2545 : 14) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความผูกพันต่อองค์การหมายถึง ภาวะทางจิตใจที่บุคคลมีความรู้สึกยึดมั่นต่อองค์การของตน โดยบุคคลจะแสดงออกชี้ช่องพฤติกรรมต่าง ๆ โดยการยอมรับ ยึดมั่นในค่านิยมและป้าหมายขององค์การพยายามที่จะช่วยให้องค์การประสบความสำเร็จ รวมถึงการรักษาไว้ซึ่งการเป็นสมาชิกภาพขององค์การ

พชร อัมวิเศษ (2548 : 18) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความผูกพันต่อองค์การหมายถึง ทัศนคติ เช่น ความคิด ความรู้สึก ความงรักภักดีที่บุคคลมีต่อองค์การ และความต้องการเป็นสมาชิกขององค์การ มีการแสดงออกของพฤติกรรมที่ตั้งใจทุ่มเทความรู้ความสามารถที่มีอยู่ในการทำงาน เพื่อความก้าวหน้าขององค์การ โดยมีการแสดงออกทางด้านความคิด ความรู้สึกและการแสดงออกในทางที่ดีของสมาชิกได้แก่ มีความตั้งใจที่จะใช้ความรู้

ความสามารถที่มีอยู่ในการทำงาน การทำงานตรงเวลา มีความสมำเสมอในการทำงาน มีความเสียสละที่จะทำงานนอกเวลา โดยคำนึงถึงชื่อเสียงขององค์การ และมีความต้องการที่จะทำงานต่อไปในองค์การ

บริวรรณ เศรีรัตน์ และคณะ (2550 : 278) กล่าวว่า ความผูกพันหมายถึงระดับที่ พนักงานมาเกี่ยวข้องกับเป้าหมายขององค์การและต้องการรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การ บุคคลที่มีความรู้สึกผูกพันต้ององค์การสูงจะมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ

ชาเรบินิก และอลูตโต้ (Hrebiniak & Alutto. 1972 : 556) เห็นว่า ความผูกพันต่อองค์กรเป็นปัจจัยการณ์อันเป็นผลมาจากการสัมพันธ์ หรือปฏิกริยาระหว่างบุคคลกับองค์กร ในรูปของการลงทุนทางกายและกำลังสติปัญญาในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกไม่เต็มใจที่จะออกจากองค์กร

เชลดอน (Sheldon. 1972 : 143) "ได้ให้ความหมายความผูกพันว่า เป็นมิติของความรู้สึกที่สมาชิกที่สามารถมีต่อองค์การ เป็นความตั้งใจที่จะ stalwart พลังงาน รวมทั้งความซื่อสัตย์ให้กับการทำนั้น ๆ มีความจงรักภักดีต่อองค์การที่เข้าเป็นสมาชิกอยู่"

บูชานน (Buchanan. 1974 : 553) "ได้ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์กร ไว้ว่าคือความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน (Partisan) ความผูกพันที่มีต่อเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร และการปฏิบัติตามบทบาทของตนเองเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร ซึ่งความผูกพันต่อองค์กรจะประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับกับองค์กร (Identification) โดยการเติมใจที่จะปฏิบัติตาม ยอมรับในค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กร และถือเสริมอันหนึ่งว่าเป็นของตน เช่นกัน

2. การเข้ามามีส่วนร่วมในองค์กร (Involvement) คือ การเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรตามบทบาทของตนอย่างเต็มที่

3. ความจงรักภักดีต่อองค์การ (Loyalty) คือ ความรู้สึกรักและผูกพันต่อองค์กร

พอร์ตเตอร์ และคณะ (Porter & other. 1974 : 604) มีความเห็นว่า ความผูกพันต่อองค์กรเป็นระดับของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับของสมาชิกกับองค์กร รวมทั้งการแสดงให้เห็นถึงการเกี่ยวพันกับองค์กรอย่างแน่นแฟ้นของสมาชิกที่มีต่อองค์การ โดยเฉพาะ

มาธ์ และ มาโนรา (March & Manari. 1974 : 57) ได้นิยามความหมายความผูกพันต่อองค์กรว่า หมายถึง ความตั้งใจของพนักงานที่จะใช้ความพยายามอย่างยิ่งหาดในการ

กระทำเพื่อประโยชน์แก่องค์กร ความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะคงอยู่กับองค์กรตลอดไป ระดับความเข้มข้นของความรู้สึกที่เป็นเจ้าของหรือความจงรักภักดีต่อองค์กร การยอมรับ เป้าหมายที่สำคัญและคุณค่าขององค์กร และรวมไปจนถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรด้วย

พอร์เตอร์และสมิธ (Porter and Smith. 1974 : 603 ; อ้างถึงใน พิชญาคุ ศิริปัญญา. 2545 : 54) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์กรมีความหมาย 3 ลักษณะ คือ

1. ความเชื่อมั่น การยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความเชื่อถ้วนทัศนคติในเชิงบวกต่อองค์กร มีความผูกพันอย่างแท้จริง ต่อค่านิยมและเป้าหมายขององค์กร พร้อมสนับสนุนกิจการขององค์การซึ่งเป็นเป้าหมายของตนด้วยมีความเชื่อว่าองค์การนี้เป็นองค์การที่ดีที่สุดที่ตนมองทำงานด้วยความภาคภูมิใจ ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร

2. ความเต็มที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อประโยชน์ขององค์กร หมายถึง ลักษณะที่บุคคลการเต็มใจที่จะเสียสละอุทิศตน พยายามทำงานเต็มความสามารถเพื่อให้องค์การประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมาย เกิดผลประโยชน์ต่อองค์กร และมีความห่วงใยต่อความเป็นไปขององค์กร

3. ความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะได้ซึ่งความเป็นสมาชิกภาพขององค์กร หมายถึง ลักษณะที่บุคคลการแสดงความต้องการ และตั้งใจที่จะปฏิบัติงานในองค์กร นี้ตลอดไป มีความจงรักภักดีต่อองค์กร มีความภาคภูมิใจในการเป็นสมาชิกขององค์กร และพร้อมที่จะบอกกับคนอื่นว่า ตนเป็นสมาชิกขององค์กร การรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ สนับสนุนและสร้างสรรค์องค์การให้ดียิ่งขึ้น

เมช และมาโนรี (Maech & Manari. 1977 : 198) กล่าวว่าความผูกพันต่อองค์การเป็นระดับความมานะอย่างความรู้สึกเป็นเจ้าขององค์กร รวมทั้งมีทัศนคติที่หนักแน่นและเป็นไปในทางบวกต่อองค์กร

อลเลน และเมเยอร์ (Allen & Meyer. 1990 : 49) พบว่า ถึงแม้ว่าการแบ่งเป็น 3 ลักษณะจะเป็นเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างพนักงานกับองค์กร และผลอัตราการลาออก เหมือนกับความผูกพันต่อองค์กรในความหมายอื่น แต่รูปแบบการเชื่อมสัมพันธ์จะแตกต่างไป กล่าวคือ พนักงานที่มีความผูกพันด้านความรู้สึกในระดับสูงจะยังคงอยู่กับองค์กรเนื่องจากพากเพียมความต้องการ (Want to) มีความรู้สึกอย่างยั่งยืนกับองค์กรต่อไปพนักงานที่มีความผูกพันต่อเนื่องในระดับสูงจะยังคงอยู่กับองค์กร เนื่องจากพากเพียมความจำเป็น (Need to) มีการคิดคำนวณอย่างมากถ้าหากต้องออกจากองค์กร และพนักงานที่มีความผูกพันที่เกิดจากการตรวจสอบทางสังคม

ในระดับสูงจะยังคงอยู่กับองค์กรเนื่องจากพวากษามีความรู้สึกว่าควรที่จะอยู่ (Ought to) กับองค์กรต่อไป รู้สึกถึงสิ่งที่ได้รับจากองค์กรและควรอยู่เพื่อตอบแทนสิ่งที่ได้รับนั้น

อิเสนเบอร์ รา索โล และเดวิส ตามันโภ (Eisenber, Rasolo & Davis LaMastro, 1990 : 87) ให้ความหมายของความผูกพันต่อองค์การว่า เป็นทัศนคติที่แสดงถึงความรู้สึกร่วมกันเป็นหนึ่งเดียวกันกับองค์การ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างการที่บุคคลรับรู้ถึงการเกือบถูก สนับสนุนขององค์การ ซึ่งผลที่ตามมาก็คือความอุตสาหะของสมาชิกและความเต็มใจที่จะทุ่มเทเพื่องค์การ

จากความหมายของความผูกพันต่อองค์การดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าความผูกพันต่อองค์การหมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลแสดงออกเป็นทัศนคติและพฤติกรรมในการทำงาน ที่มีความต้องการ เป็นสมาชิกองค์การ และพร้อมที่จะใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ เพื่อปฏิบัติงานให้อย่างคุ้มค่า นำไปสู่เป้าหมาย และประสิทธิภาพที่จะเป็นสมาชิกขององค์การต่อไป

2. ความสำคัญของความผูกพันต่อองค์การ

มีนักวิชาการกล่าวถึงความสำคัญของความผูกพันต่อองค์การ ไว้ดังนี้

2.1 ความผูกพันต่อองค์การมีความสำคัญยิ่งต่อองค์การในประเด็นต่อไปนี้
(จากรัฐ วงศ์คำແນ່ນ. 2537 : 78)

2.1.1 ความผูกพันต่อองค์การสามารถใช้ทำงานอย่างต่อเนื่องเข้าและออกจากงาน ได้ดีกว่าความพึงพอใจในงาน ทั้งนี้ เพราะความผูกพันต่อองค์การเป็นแนวความคิดที่มีลักษณะครอบคลุมมากกว่า ความพึงพอใจในงาน และค่อนข้างมีเสถียรภาพมากกว่า

2.1.2 ความผูกพันต่อองค์การเป็นแรงผลักดันให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์การสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากความรู้สึกในความเป็นเจ้าของร่วมภายในองค์การ

2.1.3 ความผูกพันต่อองค์การยังเป็นตัวเชื่อมประสานระหว่างความต้องการของบุคคลในองค์การ กับเป้าหมายขององค์การ เพื่อช่วยให้องค์การบรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้

2.1.4 มีส่วนช่วยในการเสริมสร้างประสิทธิภาพ และประสิทธิผลขององค์การ

2.1.5 ช่วยลดการควบคุมมาจากการนอก ซึ่งเป็นผลจากการที่สมาชิกในองค์การมีความรัก ความผูกพันต่อองค์การของตน

2.2 ความผูกพันต่อองค์การสามารถทำนายการเข้า-ออกจากการงานของสมาชิกในองค์การ ได้คือว่าการศึกษาเรื่องความพึงพอใจในงานเดียวกัน คือ สเตียร์ (Steers. 1977 : 48 ; อ้างถึงใน อรวรรณ แย้มสรวัลสกุล. 2544 : 27)

2.2.1 ความผูกพันต่อองค์การ เป็นแนวคิดซึ่งมีลักษณะครอบคลุมมากกว่าความพึงพอใจในงาน สามารถสะท้อนถึงผลทั่วไปที่บุคคลสนใจตอบต่อองค์การ โดยส่วนรวม ในขณะที่ความพึงพอใจในงานสะท้อนถึงการตอบสนองของบุคคลต่องานในແง່ໄດແງ່หนັ້ນເຫັນນັ້ນ

2.2.2 ความผูกพันต่อองค์การค่อนข้างมีเสถียรภาพมากกว่าความ พึงพอใจ ในงานสะท้อนการตอบสนองของบุคคลต่องานในແງ່ໄດແງ່หนັ້ນເຫັນນັ້ນ

2.2.3 ความผูกพันต่อองค์การเป็นตัวชี้วัดที่ดึงความมีประสิทธิภาพขององค์การ

2.3 ความรู้สึกผูกพันจะนำไปสู่ผลที่สัมพันธ์กับความมีประสิทธิผลต่อองค์การ ดังนี้ (กรณี กีรติบุตร. 2549 : 17)

2.3.1 พนักงานซึ่งมีความรู้สึกผูกพันอย่างแท้จริงต่อเป้าหมายและค่านิยม ขององค์การมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การอยู่ในระดับสูง

2.3.2 เมื่อบุคคลมีความผูกพันต่อองค์การและเลื่อมใสครั้งใดในเป้าหมาย ขององค์การ บุคคลซึ่งมีความรู้สึกผูกพันอย่างมากต่องาน เพราะเห็นว่างานคือหนทางซึ่งตนสามารถทำประ โยชน์กับองค์การให้บรรลุเป้าหมายได้สำเร็จ

2.3.3 พนักงานซึ่งมีความรู้สึกผูกพันอย่างสูง มีความปรารถนาอย่างแรงที่จะคงอยู่กับองค์การต่อไป เพื่อทำงานขององค์การให้บรรลุเป้าหมาย

2.3.4 บุคคลซึ่งมีความรู้สึกผูกพันจะเต็มใจที่จะใช้ความพยายามอย่างมาก พอกสมควรในการทำงานให้กับองค์การ ซึ่งหมายกรณีความพยายามดังกล่าวมีผลทำให้การปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี

จากแนวคิดของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ความผูกพันต่อองค์การ มีความสำคัญต่อองค์การเป็นอย่างมาก โดยความผูกพันต่อองค์การจะเปรียบเสมือนตัวกระตุ้น ให้สมาชิกในองค์การปฏิบัติตนอย่างมีประสิทธิภาพในที่สุด องค์การนั้นก็จะสามารถ ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ

ในการศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ มีหลากหลายคิด ดังนี้
มาเวเดอร์ พอตเตอร์ และสเตียร์ (Mowday, Porter & Steers. 1982 : 604) ได้แบ่งประเภทของความผูกพันต่อองค์การเป็นสองประเภท ซึ่งนิยมนำไปใช้อ้างกว้างขวาง ได้แก่ แนวคิดประเภททัศนคติ (Attitude type) ซึ่งถือว่าความผูกพันต่อองค์การเป็นทัศนคติที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานกับองค์การ เป็นการแสดงตนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และรู้สึกเกี่ยวกับองค์การอย่างแน่นหนึ่งเนื่องจากมีความเชื่อในปัจจัยและค่านิยมขององค์การ มีความตั้งใจที่จะทุ่มเทความพยายามเพื่องาน แสดงถึงความประณญาตย่างแรงกล้าที่จะอยู่กับองค์การ นักทฤษฎีที่เชื่อมตามแนวคิดนี้ จะมองความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นบางสิ่งที่อยู่ในกล่องคำ ซึ่งถูกกำหนดจากห้องของค์การและตัวบุคคล เช่น ตักษะส่วนบุคคล บทบาทที่เกี่ยวข้อง ลักษณะโครงสร้างองค์การ ซึ่งมีผลกระทบต่อผลลัพธ์ต่างๆ เช่น การลาออกจากงาน การตรวจต่อเวลา ความพยายามในงาน และพฤติกรรมการให้ความร่วมมือแนวคิดที่สอง คือ ประเภทพฤติกรรม (Behavioral) มองว่าความผูกพันต่อองค์การเป็นกระบวนการที่บุคคลเข้ามารู้สู่องค์การ โดยสร้างความผูกพันขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของตนเองให้เพื่องาน มีสาระสำคัญว่า การลงทุนเป็นสาเหตุทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกผูกพันโดยสิ่งที่ลงทุนไป เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ระยะเวลา เป็นต้น ทำให้เขาได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากองค์การ เช่น ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่างๆ การเลื่อนตำแหน่ง การลาออกจากงานจะทำให้เขาสูญเสียประโยชน์นั้นเอง

เนียร์ (Near. 1989 : 544) กล่าวว่า มีทฤษฎีพื้นฐานอธิบายความผูกพันต่อองค์การอยู่สองทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยา (The Psychological Mode) ทฤษฎีนี้ อธิบายความผูกพันว่าเป็นความสอดคล้องหรือลงรอยกันระหว่างค่านิยมส่วนบุคคลและค่านิยมขององค์การ พนักงานที่เชื่อในปัจจัยขององค์การจะรู้สึกจริงภักดีต่อองค์การ อย่างมาก และตั้งใจที่จะอยู่กับองค์การ นำไปสู่ความทุ่มเทความพยายามในงานเพื่องาน แสดงถึงความผูกพันเกี่ยวกับโครงสร้าง (The Structural Model) เป็นแนวคิดที่ว่าพนักงานมีความผูกพันต่อองค์การเนื่องจากการมีส่วนร่วมในองค์การ และการตระหนักรู้การเป็นสมาชิกขององค์การ เป็นสิ่งสมเหตุสมผล

อลเลน และเมเยอร์ (Allen & Meyer 1990 : 76) มีทัศนะว่าด้วยความผูกพันต่อองค์การเป็นภาวะทางจิตใจที่ทำให้บุคคลมีความยึดมั่นต่อองค์การ แบ่งเป็น 3 แนวทาง คือ

1. แนวทางที่เน้นความผูกพันทางอารมณ์ (Affective attachment) เป็นแนวคิดที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการวิจัยเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ เป็นการแสดงถึงความยึดติดทางด้านจิตใจของบุคคลต่อองค์การ การเข้าไปเกี่ยวข้องและเต็มใจที่จะเป็นสมาชิกขององค์การ ซึ่งบุคคลอยู่ในองค์การนั้น เพราะว่าขาดต้องการจะอยู่ เนื่องจากได้รับประสบการณ์ในการทำงานที่น่าพึงพอใจจากการ ตลอดจนได้รับความพึงพอใจในการได้รับการตอบสนองการคาดหวังความต้องการพื้นฐานของบุคคล ซึ่งจะทำให้พัฒนาการผูกติดทางอารมณ์ต่อองค์การ อย่างไรก็ตามองค์ประกอบด้านนี้ก็ยังขึ้นอยู่กับลักษณะขององค์การ ด้วยคือ เป็นองค์การที่มีการบริหารแบบการกระจายอำนาจในการตัดสินใจ หรือคุณลักษณะภายในตัวบุคคลบางอย่างร่วมด้วย เช่น ความเชื่อในอำนาจภายในตน จะมีส่วนช่วยพัฒนาความผูกพันด้านนี้ การจัดสภาพงานที่พึงพอใจ โอกาสในการได้พัฒนาทักษะในงาน การได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับงาน การสนับสนุนทางสังคม

2. แนวคิดทางที่เน้นความผูกพันอันเนื่องมาจากการลงทุน (Perceived costs) แสดงถึงการที่บุคคลผูกพันกับองค์การของตนเอง เนื่องมาจาก การรับรู้ว่าถ้าออกจากองค์การ ไปแล้วจะเสียผลประโยชน์ที่ตนได้ลงทุนไว้กับองค์กร ขณะเดียวกันก็รับรู้ถึงการขาดทางเลือกของตนเองหรือรับรู้ถึงทางเลือกที่มีจำกัด ทำให้บุคคลอยู่กับองค์การ เพราะจำเป็นต้องอยู่ พัฒนาความผูกพันด้านนี้ได้โดย ให้พนักงานได้ลงทุนที่การลงทุนนั้นจะสูญหายไปหรือลดค่าลงเมื่อออกจากองค์การ

3. แนวทางที่เน้นความผูกพันอันเนื่องมาจากหน้าที่ (Obligation) แสดงถึงการที่บุคคลรับรู้ถึงพันธะของตนเองต่อองค์การ ซึ่งเป็นผลมาจากการตั้งแต่ ได้แก่

3.1 การหล่อหลอมทางสังคม (Socialization) ซึ่งแบ่งได้เป็นการหล่อหลอมทางครอบครัวและการหล่อหลอมในองค์การ เช่น จากวัฒนธรรมขององค์การ เพื่อสร้างคุณค่าและความจริงกับดี

3.2 การแลกเปลี่ยน (Exchange) เช่น การได้รับรางวัล ไม่ว่าจะเป็นรางวัลทางสังคมและรางวัลจากองค์การ หรือการลงทุนขององค์การในตัวบุคคล เช่น การพัฒนาพนักงาน ด้วยการฝึกอบรม การให้ทุน ทำให้บุคคลรู้สึกผูกพันเพื่อตอบแทนองค์การ เป็นความรู้สึกว่าควรจะอยู่

จากทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความหมายและลักษณะของบุคคลที่มีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ ได้อย่างชัดเจนคือบุคคลที่มีความตั้งใจที่จะทำงานให้กับองค์การ ตลอดจนได้รับความพึงพอใจในการทำงาน ซึ่งจะทำให้พัฒนาการผูกติดทางอารมณ์ต่อองค์การ อย่างไรก็ตามองค์ประกอบด้านนี้ก็ยังขึ้นอยู่กับลักษณะขององค์การ ด้วยคือ เป็นองค์การที่มีการบริหารแบบการกระจายอำนาจในการตัดสินใจ หรือคุณลักษณะภายในตัวบุคคลบางอย่างร่วมด้วย เช่น ความเชื่อในอำนาจภายในตน จะมีส่วนช่วยพัฒนาความผูกพันด้านนี้ การจัดสภาพงานที่พึงพอใจ โอกาสในการได้พัฒนาทักษะในงาน การได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับงาน การสนับสนุนทางสังคม

อีกทั้งเป็นแนวคิดที่ไม่ถูกสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์ ในปัจจุบันที่ได้รับการยอมรับและถูกนำไปใช้อาชญาภาพและสามารถประเมินความผูกพันต่อองค์กรอย่างชัดเจน

4. ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กร

การศึกษาด้านความผูกพันต่อองค์กร ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความสนใจกับปัจจัยความสัมพันธ์หรือปัจจัยที่มีผลกับความผูกพันต่อองค์กร ซึ่งพบว่า ยังไม่มีแบบจำลองที่สามารถชี้วัดหรือตัดสินใจว่าอะไรคือตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการก่อตัวของความรู้สึกขึ้นต่อองค์กร ได้อย่างรอบคุณ แต่ละคน ได้มองปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรตามมนุษยของตนซึ่งอาจจะคล้ายกันบ้างแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้รวบรวมรายละเอียดได้ดังนี้

เบคเคอร์ (Becker. 1990 : 32-40 ; อ้างถึงใน วนน. เดชเมธาวีพงศ์. 2544 : 37) ได้เสนอทฤษฎี Side-bet ที่พัฒนาจากการศึกษาของแนวคิดเชิงแลกเปลี่ยนหรือเรียกว่า Rerard-cost notation ซึ่งสาระสำคัญที่เสนอไว้คือ แนวคิดที่อธิบายถึงเหตุผลที่บุคคลเกิดความผูกพันต่อสิ่งใด เป็นพระว่าบุคคลนั้นได้สร้างการลงทุนต่อสิ่งนั้น ๆ ไว้ เพราะฉะนั้นถ้าหากเขาไม่มีความผูกพันต่อสิ่งนั้นต่อไปก็จะทำให้เขาสูญเสียมากกว่าการผูกพันไว้ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการทำโดยไม่มีทางเลือกรับความสำคัญของการลงทุน ความผูกพันจะพัฒนาตามมิติของระยะเวลา ดังนั้นบุคคลที่ทำงานอยู่ในองค์กรมานานย่อมตัดสินใจลาออกจากองค์กรได้ลำบากกว่าคนที่ทำงานกับองค์กรไม่นาน เพราะเขาจะพิจารณาว่า หากลาออกจากองค์กรไปก็เท่ากับการลงทุนของเขากลับจะหมดสูญเสียไปด้วย ซึ่งอาจจะไม่คุ้มค่ากับผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการใหม่

เชลดอน (Sheldon. 1971 : 144 ; อ้างถึงใน อรวรรณ แย้มสรวลสกุล. 2544 : 28) เห็นว่า องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรจะเกี่ยวข้องกับอายุ เพศ ระยะเวลาทำงานในองค์กร ระดับตำแหน่ง รวมถึงปัจจัยที่เป็นประสาทภัยผู้ปฏิบัติงานดังนี้

ลี (Lee. 1971 ; อ้างถึงใน สมเกียรติ ธรรมนิκาย. 2536 : 23) ให้ทัศนะว่า ความผูกพันต่อองค์การเป็นผลมาจากการสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความต้องการประสบความสำเร็จในงาน และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์กร

บริบินียค และอลัฟ์ไท (Hrebiniak and Alutto. 1972 : 53 ; อ้างถึงใน ชลดา ศิทธิวรรธน. 2539 : 2) พบทัวแปรที่ใช้ในการทำนายความผูกพันต่อองค์การ ได้ดีที่สุด คือ ระยะเวลาของประสบการณ์ทำงานในองค์การ ความตึงเครียดในบทบาท และความไม่เพียงพอใจกับเนื้องจากความรู้สึกไม่ก้าวหน้าในการทำงาน

1. ปัจจัยหลักที่มีผลต่อความมั่นคงผูกพันต่อองค์การของบุคลากรมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม คือ (Mowday & Porter. 1982 : 29 ; อ้างถึงใน ชูตินา สุวรรณประทีป. 2543 : 9)

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factors) ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะส่วนบุคคล เช่น ระดับการศึกษา และอายุ การปฏิบัติงานในองค์การนาน แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์

1.2 ปัจจัยด้านองค์การหรือลักษณะงาน (Organizational factors) ซึ่งประกอบด้วยลักษณะขององค์การ (Organizational characteristics) ได้แก่ งานที่ให้ผลลัพธ์ ภาระงานที่ให้ความเป็นอิสระงานที่ท้าทายงานที่มีความเด่นชัด และงานที่มีความสำคัญซึ่งผลให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานมากขึ้น การมีส่วนร่วมในงาน และร่วมในการตัดสินใจมีผลต่อระดับของความยึดมั่นผูกพันองค์การ

1.3 ปัจจัยด้านภายนอกองค์การ (Non organizational factor) ได้แก่ การมีทางเลือกในงานอื่น คือระดับของความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การจะสูงในกรณีบุคคลได้รับผลตอบแทนที่มากเพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับองค์การอื่น

2. ความผูกพันต่อองค์การเป็นตัวชี้วัดถึงประสิทธิภาพของความมั่นคงของสมาชิกในองค์การ การที่บุคคลจะเกิดความผูกพันต่อองค์การ และมีความต้องการที่จะอยู่กับองค์การต้องอาศัยปัจจัย 3 ประการ คือ (ปรียาพร วงศ์อนุตร โภจน์. 2541 : 34)

2.1 ปัจจัยด้านบุคคล (Personal Ffactor) คือ คุณลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงาน ประกอบด้วย ประสบการณ์ เพศ จำนวนสมาชิกในครอบครัว อายุ เวลาในการทำงาน เชาว์ปัญญา ระดับเงินเดือน แรงจูงใจในการทำงาน ความสนใจในงาน

2.2 ปัจจัยด้านงาน (Factor in the job) ได้แก่ ลักษณะงาน ทักษะในการทำงาน ขนาดของหน่วยงาน ความห่างไกลของบ้านและที่ทำงาน โครงสร้างของงานมีผลต่อความผูกพันต่อองค์การ

2.3 ปัจจัยด้านการจัดการ (Factor Controllable by Management) ได้แก่ ความมั่นคงในงาน ผลประโยชน์ รายรับ โอกาสก้าวหน้า อำนาจตามตำแหน่งหน้าที่เพื่อน

ร่วมงาน การสื่อสารกับผู้บังคับบัญชา ความครั้งชาในตัวผู้บริหาร ความเข้าใจกันระหว่าง บริหารกับพนักงาน

2.3.1 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ

2.3.2 ความผูกพันต่อเพื่อนร่วมงาน ซึ่งมีส่วนผลักดันให้เกิดค่านิยมต่อ อาชีพ

2.3.3 การพัฒนาประสบการณ์และความสนใจอาชีพ

สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่องค์การ ได้คือ ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้าน สังคมผ่าน ปัจจัยด้านองค์การ หากปัจจัยเหล่านี้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล ได้บุคคลก็จะเกิดความผูกพันต่องค์การ

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

1. ความหมายของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

สุนันท์ เลาหనันท์ (2542 : 224) ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือกระบวนการที่ได้ออกแบบไว้อย่างมีเป้าหมาย เพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้มีโอกาสเรียนรู้โดยการ ฝึกอบรม การศึกษาและพัฒนาเป็นการเพิ่มพูนความรู้และศักยภาพในการทำงาน รวมทั้งปรับ พฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานให้พร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อ องค์กรและมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งที่สูงขึ้น

นงนช วงศ์สุวรรณ (2543 : 195) กล่าวว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กระบวนการดำเนินการที่จะเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและความสามารถของบุคคลในองค์การให้ สามารถปฏิบัติงานได้ดีและมีประสิทธิภาพ ทำให้องค์การเจริญก้าวหน้า

อำนวย แสงสว่าง (2544 : 327) ให้ความหมายว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือ การวางแผนอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เพื่อจัดให้มีการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน และประสิทธิภาพในการดำเนินการขององค์กร

ธีระ วงศ์ลดาธรรมก (2535 : 5) ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development) หรือ HRD หมายถึง การปรับปรุงคุณภาพ ทักษะการข้างงาน โดยเน้นความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมาก ขึ้น

สรุปได้ว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กระบวนการเพื่อความรู้ทักษะ ความสามารถและทักษะด้านบุคคล โดยการฝึกอบรม การศึกษาและพัฒนาเป็นการเพิ่มพูน

ความรู้และศักยภาพในการทำงาน ซึ่งส่งผลให้เกิดความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง และความเจริญก้าวหน้าขององค์กร

2. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวคิดทฤษฎีระบบ

ยุภาพร ยุภาศ (2550 : 145) หากพิจารณาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จากแนวคิดของทฤษฎีระบบสามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ คน งบประมาณ และ วัสดุอุปกรณ์ ในการจัดการพัฒนา

2.2 กระบวนการปรับเปลี่ยน (process) ได้แก่ วิธีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งได้แก่ การศึกษา การฝึกอบรม และการพัฒนา

2.3 ผลผลิต (output) ได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ

แผนภาพที่ 1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวคิดทฤษฎีระบบ

ที่มา : ยุภาพร ยุภาศ (2550 : 145)

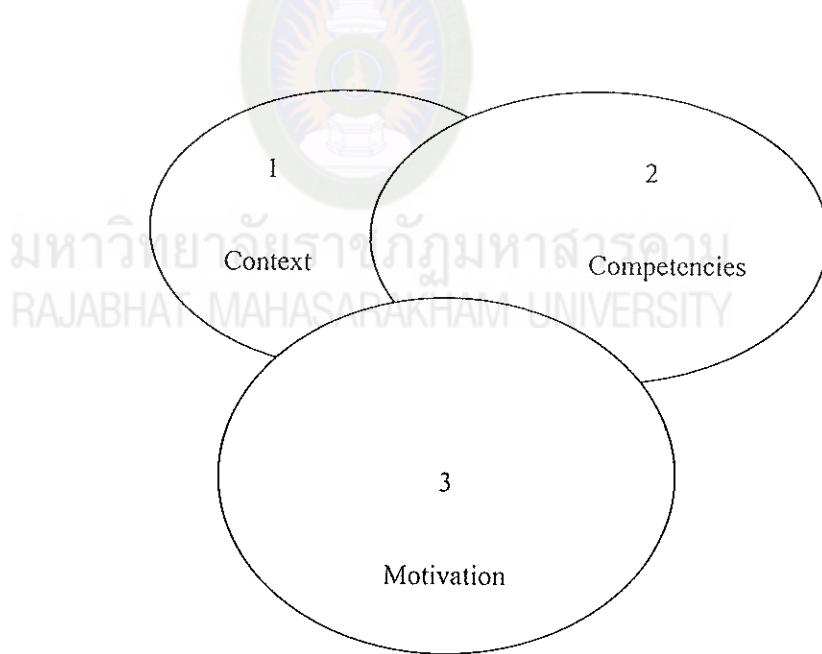
ทฤษฎี 3 วงกลม (จีระ วงศ์ลดาธนกิจ. 2551 : 45) เป็นแนวคิดเพื่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ทฤษฎี 3 วงกลม เป็นทฤษฎีที่ถือได้ว่าเป็นกลยุทธ์ในการพัฒนาและบริหารทรัพยากร

มนุษย์ในองค์กร ซึ่งผู้บริหารหรือผู้นำจะต้องมีวิสัยทัคณ์ที่ถูกต้อง และสามารถระบุภารกิจที่ชัดเจนได้ก่อน จึงจะนำทฤษฎี 3 วงกลมมาปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วงกลมที่ 1 พิจารณา Context หรือ บริบท โดยจะพิจารณาจากบริบทภายนอก และภายในภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของโลกอิเล็กทรอนิกส์ เศรษฐกิจ การเมือง กฏหมาย ฯลฯ ภายใน ได้แก่ การนำระบบ IT มาใช้ ขั้นตอนการทำงาน หรือ Process วิธีการบริหารจัดการ ฯลฯ

วงกลมที่ 2 พิจารณา Skills และ Competencies หน้าที่พิจารณาทักษะ และ ศักยภาพที่จำเป็นสำหรับบุคลากรเพื่อพัฒนาให้บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ และทักษะ ที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วงกลมที่ 3 พิจารณา เรื่องการสร้างแรงจูงใจ (Motivation) นอกจากรูปแบบการมี ความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ดี ประกอบกับการมีสถานที่ทำงานที่มีความพร้อมแล้ว สิ่ง หนึ่งที่มีความจำเป็นไม่น้อยกว่า ก็คือบุคลากรจะต้องมีกำลังใจ มีความพึงพอใจ มีความตั้งใจ และทัศนคติที่ดีในการทำงาน จะนี้ การสร้างแรงจูงใจสำหรับบุคลากรจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น

แผนภาพที่ 2 ทฤษฎี 3 วงกลม

ที่มา : จีระ วงศ์สัตดาวรรณ์ (2551 : 45)

ทฤษฎี HRDS เพื่อการบริหารทรัพยากรบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ และการทำงานอย่างมีความสุข ประกอบด้วย

1. Happiness คือ การสร้างความสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อส่วนรวม
2. Respect คือ การยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน
3. Dignity คือ การยกย่องให้เกียรติซึ่งกันและกัน
4. sustainability คือ ความยั่งยืนซึ่งเราระบุนจะไปถึงเป้าหมายระยะยาว

3. สาเหตุของการพัฒนาทรัพยากรบุคคล

จีระ วงศ์คำรามก์ (2551 : 46) สามารถแบ่งออกได้ 2 ประการ คือ

- 3.1 การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในลักษณะต่าง ๆ ของยุคปัจจุบัน
- 3.2 การปรับเปลี่ยนให้เกิดความทันสมัย ซึ่งสาเหตุทั้ง 2 ประการดังกล่าว

สามารถอธิบายได้ ดังนี้ คือ

3.2.1 การปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในลักษณะต่าง ๆ ของยุคปัจจุบันประกอบด้วยการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมหนึ่งหรือในวัฒนธรรมหนึ่ง เป็นไปอย่างรวดเร็วและสม่ำเสมอ

2) การเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ได้เป็นไปช้าครั้งช้าคราวหรือเป็นการเปลี่ยนแค่เฉพาะเรื่องนั้น ๆ โดยลำพัง แต่การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นในลักษณะของสูญโภช คือมีผลต่อเนื่องกันไปเมื่อเป็นเช่นนี้ ผลของการเปลี่ยนแปลง ที่มีแนวโน้มที่จะขยายออกไปในอาณาบริเวณกว้างหรือແื่องออกไปทั่วโลก

3) การเปลี่ยนแปลงอาจเกิดขึ้นได้ทุกสถานที่ และมีความสำคัญต่อสังคมและวัฒนธรรมนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และผลของการเปลี่ยนแปลงย่อมมีความสัมพันธ์กัน คือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านอื่น ๆ ตามมาด้วย

4) การเปลี่ยนแปลงสมัยปัจจุบันเป็นผลมาจากการวางแผนเอาไว (Planned change) หรือ เป็นผลที่เกิดจากการคิดประดิษฐ์ตั้งต่าง ๆ มากกว่าสมัยก่อน

5) ความรู้ในทางเทคนิคหรือวิชาการใหม่แผ่ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว และมีมากขึ้น ในขณะเดียวกันการเลิกใช้กระบวนการบางอย่างที่เป็นของเก่า ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่น กัน

6) การเปลี่ยนแปลงมิผลกระทบกระเทือนดึงประสานการณ์ของปัจเจกบุคคลและหน้าที่ของสังคมอย่างกว้างขวาง คนทุกคนย่อมประสานกับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

3.2.2 การปรับเปลี่ยนให้เกิดความทันสมัย

ประกอบด้วย การปรับเปลี่ยนใน 3 ด้าน คือ

1) การปรับเปลี่ยนให้เกิดความทันสมัยด้านเศรษฐกิจการค้า มีผลลัพธ์ดังนี้

1.1) มีการผลิตแบบอุตสาหกรรม ใช้เครื่องจักรสมัยใหม่และเทคโนโลยีชั้นสูงในการผลิต

1.2) เป็นการผลิตเพื่อการค้า คือมีเป้าหมายเพื่อหวังผลกำไรสูงสุด
(Maximum profit)

1.3) การแข่งขันเป็นไปอย่างเสรี โดยรัฐเข้าไปแทรกแซงให้น้อยที่สุด

1.4) มีการแบ่งแยกงานตามความชำนาญเฉพาะอย่าง
(Specialization)

ภาคอุตสาหกรรม 1.5) มีการดึงแรงงานส่วนเกินจากภาคชนบทเข้ามาทำงานใน

1.6) มีอัตราการเริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูง

2) การปรับเปลี่ยนให้เกิดความทันสมัยทางการเมือง

3) การปรับเปลี่ยนให้เกิดความทันสมัยทางสังคม

4. ประโยชน์ของการพัฒนาทรัพยากรัฐมนตรี

ผลที่ได้รับจากการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีประโยชน์ในระดับ 2 ระดับ คือ

4.1 ระดับมหภาค การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและสร้างคุณค่าที่ดีในสภาก “สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ” คือ สังคมคุณภาพ ที่ยึดหลักความสมดุล ความพอเพียง สามารถสร้างต้นทุกคนให้เป็นคนดี คนเก่ง พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีวัฒนาการรับผิดชอบ มีจิตสำนึกรักชาติและ พึงตนเองได้ คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข อุ่นในสภาก เวลดีอ่อนที่ดี มีเมืองและชุมชนมาอยู่ มีระบบดี มีประสิทธิภาพ ระบบเศรษฐกิจมีเสถียรภาพ มีความเข้มแข็งและแข็งขันได้ ได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและสมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบการเมือง การปกครอง ไปร่วมใจ เป็นประชาธิปไตย

ตรวจสอบได้ 19 ต้นทุนทางปัญญา รักษา และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้อย่างเหมาะสมสังคม สมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อ กัน ที่ดำเนินไว้ซึ่งคุณธรรม และคุณค่าของเอกลักษณ์สังคมไทยที่ พึงพาเกื้อภูมิกัน ผู้รักสามัคคี มีจารีตประเพณีดงาม มีความเอื้ออาทร รักภูมิใจในชาติและ ท้องถิ่น มีสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็ง ตลอดจนเครือข่ายชุมชนทั่วประเทศ

4.2 ระดับอุดมการ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญ ทางจะส่งผลต่อ องค์กร ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

4.2.1 ด้านผลกำไร มนุษย์เป็นปัจจัยการผลิตที่เป็นผู้ใช้ปัจจัยการผลิตอื่น ๆ ที่องค์กรมีอยู่ในการผลิตผลงานออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของ องค์กร ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้หรือผลกำไรอันเป็นประโยชน์ขององค์กร หากองค์กรมีระบบ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพดีก็จะทำให้เกิดการผลิตที่ได้คุณภาพสูงจากการได้ ประโยชน์สูงสุดในปัจจัยการผลิตอื่น ๆ ที่องค์กรมีอยู่

4.2.2 ด้านความสำเร็จขององค์กร มนุษย์เป็นปัจจัยการผลิตที่มีความ แตกต่างจากปัจจัยการผลิตอื่น ๆ ขององค์กร ในแง่ที่มนุษย์เป็นปัจจัยการผลิตที่มีชีวิต มีความ ต้องการและการคาดหวังมีความรู้ความสามารถ และมีศักยภาพที่สามารถพัฒนาได้โดยไม่มี ขีดจำกัด การที่องค์กรมีทรัพยากรมนุษย์เปรียบเหมือนกับองค์กรมี ทุนทางปัญญา (Intellectual capital) เพราะมนุษย์เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว (3) ด้านความอยู่รอดขององค์กร การดำเนินงานขององค์กรในยุคโลกาภิวัตน์ ที่มีสภาพของ การเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนทางธุรกิจที่สูงขึ้น แต่การที่องค์การจะสามารถปรับตัวได้ในสภาพ ที่ต้องเปลี่ยนแปลงกัน อย่างสูงนั้น บุคลากรขององค์กรจะต้องมีศักยภาพสูงสามารถที่จะทำงานอย่าง หนักและ มีประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คืออะไร พัฒนาทำไม ทำไม ต้องพัฒนา

5. หลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นการนำศักยภาพของแต่ละบุคคลมาใช้ในการ ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสร้างให้แต่ละบุคคลเกิดทัศนคติที่ดีต่อองค์กร ตลอดจน เกิดความตระหนักในคุณค่าของตนเอง เพื่อนร่วมงานและองค์การ

5.1 มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่สามารถพัฒนาให้เพิ่มพูนขึ้นได้ ทั้งด้านความรู้ ด้าน ทักษะและเจตคติหากมีแรงจูงใจที่ดีพอ

5.2 การพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ควรเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ตั้งแต่การสร้าง ทาง การคัดเลือกนักเรียนสู่การพัฒนาในระบบขององค์กร

5.3 วิธีการในการพัฒนาทรัพยากรมีหลายวิธี จะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับ ลักษณะขององค์กรและ บุคลากร

5.4 จัดให้มีระบบการประเมินการพัฒนาความสามารถของบุคลากรเป็นระยะ เพื่อช่วยแก้ไขบุคลากรบางกลุ่ม ให้พัฒนาความสามารถเพิ่มขึ้นและในขณะเดียวกันก็ สนับสนุน ให้ผู้มีศักยภาพความสามารถสูงได้ก้าวหน้าไปสู่ตำแหน่งใหม่ที่ต้องใช้ความสามารถสูงขึ้น

5.5 องค์การจะต้องจัดระบบทะเบียนบุคลากรให้เป็นปัจจุบัน ที่สามารถ ตรวจสอบความก้าวหน้าได้เป็นรายบุคคล การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คืออะไร และสำคัญ อย่างไร

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์

1. ความหมายของการบริหารทรัพยากรมนุษย์

ทรงชัย ศันติวงศ์ (2540 : 3) ให้ความหมาย การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human resource management) หมายถึง การคิดของผู้บริหารทุกคนที่มุ่งปฏิบัติในการหางานทั้งปวงที่ เกี่ยวกับบุคคล เพื่อให้ปัจจัยด้านบุคลากรขององค์การเป็นทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ตลอดเวลา ซึ่งจะส่งผลสำเร็จต่อเป้าหมายขององค์การ

อํานวย แสงสว่าง (2544 : 2) กล่าวว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กระบวนการที่มีการใช้กลยุทธ์และศิลปะอย่างมีประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ

พระยอน วงศ์สารศรี (2545 : 5) กล่าวว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารใช้ศิลปะและกลยุทธ์ดำเนินการสรรหา คัดเลือกและบรรจุบุคคลที่มี คุณสมบัติเหมาะสมให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์การ พร้อมทั้งให้การพัฒนา บำรุงรักษาให้สมาชิกที่ ปฏิบัติงานในองค์การเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ มีสุขภาพกายและสุขสภาพจิตที่ดีในการ ทำงานรวมทั้งการแสวงหาวิธีการทำให้สมาชิกในองค์การที่ต้องพ้นจากการทำงานสามารถ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ไฮสเล็ต (Hess. 1997 : 5) กล่าวว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง การใช้ทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ ในลักษณะที่มีประสิทธิภาพประสิทธิผลและมีผลิตภาพสูงสุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

อาร์. เวน มองต์ และ โรเบิร์ต เอ็น ใน (R. Wayne Mondy and M. Noe. 1996 : 4-6) ได้ให้คำนิยามการบริหารทรัพยากรมนุษย์ว่าเป็นการใช้การบริหารทรัพยากรบุคคลอันทรงคุณค่าขององค์การให้ปฏิบัติงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การ โดยมีการกิจลักษณ์ 6 ด้าน ได้แก่ การวางแผนการสร้างและการคัดเลือกทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนา การจ่ายค่าตอบแทนและผลประโยชน์ สุขภาพและความปลอดภัย พนักงานสัมพันธ์และแรงงานสัมพันธ์ การวิจัยด้านทรัพยากรมนุษย์

กล่าวโดยสรุป การบริหารทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กระบวนการที่ให้ได้มาซึ่งบุคลากรที่มีคุณภาพ เหมาะสมกับงานในแต่ละตำแหน่งหน้าที่ พร้อมทั้งพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น เพื่อที่จะ ได้นำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ ในขณะเดียวกันก็ต้องรับค่าตอบแทนที่เหมาะสมและอยู่ในองค์การอย่างมีความสุข ตลอดจนเมื่อพ้นจากองค์การก็ยังคงมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

2. วัตถุประสงค์ของการบริหารทรัพยากรมนุษย์

ปราสาท ยาหอน (2548 : 5) อธิบายว่าวัตถุประสงค์ของการบริหารทรัพยากรมนุษย์แบ่งออกเป็น 3 ประการ คือ

2.1 สังคม การบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์การต้องดำเนินการถึงสิทธิและประโยชน์ของบุคคลในสังคม พร้อมทั้งทราบถึงความสำคัญของกฎหมาย ระเบียบ พระราชบัญญัติต่าง ๆ รวมทั้งสภาพการว่างงานที่เกิดขึ้นในสังคม

2.2 องค์การ การบริหารทรัพยากรมนุษย์จะต้องทราบถึงความคาดหวังด้านการบริหารหรือการจัดการ โดยปกติฝ่ายบริหารมีเป้าหมายให้องค์การสามารถดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นงานที่ฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์จะต้องเกี่ยวข้องประกอบด้วย การวิเคราะห์งาน การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ การสร้าง การคัดเลือก การบรรจุ การปฐมนิเทศ การฝึกอบรมการประเมินผลและการจ่ายค่าตอบแทน เป็นต้น

2.3 บุคคล ฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์จะต้องทราบถึงความต้องการของบุคคล (Individual) ไม่ใช่เครื่องจักรแต่คนมีชีวิตชิพ ใจ มีความรู้สึก ดังนั้นกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะดำเนินการควรเป็นกิจกรรมที่สนองตอบความต้องการส่วนบุคคล โดยมุ่งเน้นพัฒนาความเข้าใจในกระบวนการ

ทำงานและส่งเสริมคุณภาพเชิงวิศวกรรมการทำงานให้ดีขึ้นบุคลากรมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน และผลประโยชน์ตอบแทนที่ได้รับ

3. วัตถุประสงค์ของการจัดการทรัพยากรมนุษย์

- 3.1 เพื่อสรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีความสามารถ เข้ามาทำงานในองค์การ (Recruitment and selection)
- 3.2 เพื่อใช้คนให้เกิดประโยชน์สูงสุด (Utilization)
- 3.3 เพื่อบรรกรักษาพนักงานที่มีความสามารถให้อยู่กับองค์กรนาน ๆ (Maintenance)
- 3.4 เพื่อพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถ (Development)

4. ความสำคัญของการจัดการทรัพยากรมนุษย์

- 4.1 ช่วยให้บุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กรมีข่าวดีและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เกิดความจริงจังกัดต่อองค์กรที่ตนปฏิบัติงาน
- 4.2 ช่วยพัฒนาให้องค์การเจริญเติบโต เพื่อการจัดการทรัพยากรมนุษย์ เป็นสื่อกลางในการประสานงานกับแผนกต่าง ๆ ที่แสวงหาวิธีการให้ได้บุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้ามาทำงานในองค์การให้เกิดประโยชน์สูงสุดทำให้องค์การเจริญเติบโตแล้วพัฒนาอย่างต่อเนื่น
- 4.3 ช่วยเสริมสร้างความมั่นคงแก่สังคมและประเทศชาติ ผ่านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างองค์การและผู้ปฏิบัติงานทำให้สภาพสังคมโดยส่วนรวมมีความเข้าใจที่ดีต่อกัน (จิรประภา อัครบวร. 2549 : 26)

5. กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย

- 5.1 การออกแบบการวิเคราะห์และการวิเคราะห์เพื่อจัดแบ่งตำแหน่งงาน (Task specialization process)
- 5.2 การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (Human resource planning)
- 5.3 การสรรหาและการคัดเลือกพนักงาน (Recruitment and selection process)
- 5.4 การปฐมนิเทศบรรจุพนักงานและการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Induction or orientation and appraisal process)

5.5 การฝึกอบรมและการพัฒนา (Training and development process)

5.6 กระบวนการทางด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และแรงงานสัมพันธ์ (Health, safety maintenance process and labor relation)

5.7 การใช้วินัยควบคุมตลอดจนการประเมินผล (Discipline control and evaluation process)

5.8 การกำหนดงานหรือการออกแบบงาน (Job designs)

ทั้งนี้เพรงานเป็นตัวชี้วัดของระบบห่วงโซ่อุปทานและองค์การ และเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสามารถของห้องแม่ค้าที่ต้องการ ในการกำหนดงานจะต้องพิจารณาทั้งระบบคือ การศึกษาองค์ประกอบขององค์การ องค์การประกอบของสภาพแวดล้อม และองค์ประกอบด้านพฤติกรรม และสร้างงานขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายขั้นสุดท้ายคือ การเพิ่มผลผลิตในองค์การและการที่พนักงานเกิดความพึงพอใจใน (บรรณกิจวิทย์ แสงทอง. 2547 : 36)

6. กระบวนการวิเคราะห์งาน

พระบรม วงศ์สารศรี (2545 : 96) ได้กล่าวถึงกระบวนการวิเคราะห์งานไว้ว่า ดังนี้

6.1 การออกแบบงาน (Job designs)

6.1.1 การจัดให้งานเป็นสิ่งที่มีลักษณะง่าย (Work simplification) เป็นการแบ่งงานค่างๆ ให้เป็นงานย่อยๆ ชิ้น ที่ใช้ความชำนาญเฉพาะแต่เป็นงานง่าย ๆ

6.1.2 การหมุนเวียนงาน (Job rotation) พนักงานจะสับเปลี่ยนงานที่มีลักษณะง่าย ๆ หรืองานที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน จากงานหนึ่งไปอีกงานหนึ่ง เป็นการลดความเบื่อหน่ายในการทำงานชิ้นหนึ่ง เพื่อไปทำงานอีกชิ้นหนึ่ง

6.1.3 การขยายขอบเขตงาน (Job identification) เป็นวิธีตรงกันข้าม วิธีที่กล่าวคือ ถ้างาน ๆ หนึ่งสามารถแบ่งเป็นวิธีการจัดการอย่างง่าย ๆ ได้ 3 อย่างแล้ว ในแต่ละการขยายขอบเขตงาน จะให้คนทำงานทั้ง 3 อย่างนั้นพร้อมกัน เพื่อผลเป้าหมายในการทำงานอย่างเดียวมีความหมายยิ่งสำหรับคนทำงาน

6.1.4 การเพิ่มนื้อหาของงาน (Job enrichment) เป็นการเพิ่มความรับผิดชอบให้กับพนักงานให้ความเป็นอิสระในการทำงานและให้ความคุ้มคุ้นเอง เป็นวิธีที่สามารถเพิ่มความหมายและความคุ้มค่าในตัวงานสำหรับพนักงาน

6.2 การวิเคราะห์งาน (Job analysis)

การวิเคราะห์งาน คือ กระบวนการพิจารณา จำแนกแยกแยะ ประเมินผลและจัดข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับงานอย่างเป็นระบบ ไม่ใช่ร่วบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตั้งแต่บุคคล กระบวนการในการวิเคราะห์มีดังนี้

6.2.1 การระบุขอบเขตงาน (Job identification) ต้องทำก่อนที่จะรวบรวมสารสนเทศของการวิเคราะห์งาน การระบุขอบเขตงานนี้จะทำได้ยากสำหรับองค์กรขนาดเล็ก เพราะมีงานไม่นักนัก แต่จะประสบความยุ่งยากมากสำหรับองค์กรขนาดใหญ่

6.2.2 การสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire development) ในการศึกษางานจะต้องดำเนินการจัดทำรายการ หรือแบบสอบถามซึ่งเรียกว่า ตารางการวิเคราะห์งาน (Job analysis schedules) ในแบบสอบถามนี้จะใช้ศึกษาระบรวมสารสนเทศของงานที่มีมาตรฐานเดียวกัน แสดงให้เห็นถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ ความสามารถของบุคคล และมาตรฐานการปฏิบัติงาน ควรใช้แบบสอบถามชนิดเดียวกันศึกษางานประเภทเดียวกัน

6.2.3 การรวบรวมสารสนเทศจากการวิเคราะห์งาน (Collect job analysis information) การรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ อาจทำได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การสอบถามผู้เชี่ยวชาญ การส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์ การพิจารณาบันทึกประจำวันในการปฏิบัติงานของคนงานและการสัมภาษณ์

6.3 ขั้นตอนของการวิเคราะห์งาน (The steps in Job Analysis)

ขั้นที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ต้องทำการทบทวนทำความเข้าใจกับข้อมูลพื้นฐาน ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่มีอยู่

ขั้นที่ 2 การพิจารณาเลือกตำแหน่งตัวอย่างที่จะใช้วิเคราะห์ วิธีการที่ง่ายก็คือ การเลือกวิเคราะห์ เนพาะตำแหน่งงานที่เป็น ตัวแทน ของแต่ละกลุ่มตำแหน่ง ซึ่งก็จะให้ผลนำมาใช้การได้และรวดเร็วขึ้น โดยที่ไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์จนทั่วทุกตำแหน่ง

ขั้นที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์งาน ในขั้นนี้การใช้เทคนิคในการวิเคราะห์อาจเป็นวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีการต่าง ๆ ต่อไปนี้ เช่น โดยวิธีการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม เป็นต้น

ขั้นที่ 4 การจัดทำเป็น คำบรรยายลักษณะงาน (Job Description) หลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลมาแล้ว จะต้องนำมาจัดระเบียบเรียบร้อยขึ้นมาเป็นคำบรรยายลักษณะงาน (Job description)

ขั้นที่ 5 การแปลงความเป็นรายละเอียดคุณสมบัติของคุณ (Job specification) เป็นข้อความสำคัญ ที่บอกถึงคุณสมบัติของบุคคลลักษณะท่าทาง ความชำนาญ ตลอดจนคุณสมบัติพื้นฐานอื่นที่จำเป็น เพื่อที่จะทำให้งานนั้น ๆ เสร็จสิ้นลง

6.4 คำอธิบายลักษณะงาน (Job description)

ประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 ส่วน คือ

6.4.1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับชื่อของงาน (Job identification) ซึ่งหมายถึงส่วนที่ เกี่ยวข้องกับชื่อของงาน และข้อมูลอันที่เกี่ยวข้องกับการระบุลักษณะซึ่งจะช่วยให้เห็นถึงความแตกต่างจากงานอื่น ๆ ในองค์กร

6.4.2 สรุปงาน (Job summary) หมายถึง การสรุปเกี่ยวกับงานด้วยข้อความ ที่ย่อ扼 แต่มีข้อความที่พอเพียงในการช่วยให้รับและเข้าใจเห็นถึงความแตกต่างของหน้าที่งาน (Duties) ที่ต้องทำงานนั้น ๆ ที่ต่างจากหน้าที่งานของงานอื่น ๆ

6.4.3 หน้าที่งาน (Job duties) หมายถึง ส่วนของหน้าที่งานสำคัญและความรับผิดชอบเกี่ยวกับงาน การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (หวาน อัตนรักษาพันธุ์, 2554 : ออนไลน์)

6.5 การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource planning)

พะยอม วงศ์สารศรี (2545 : 62) ให้ความหมายว่าการวางแผนทรัพยากร มนุษย์ คือ กระบวนการคาดการณ์ความต้องการของทรัพยากรมนุษย์ขององค์การเป็นการ ล่วงหน้า ว่าต้องการบุคคลประเภทใด ระดับใด จำนวนเท่าใด และต้องการเมื่อใด

6.6 ความสำคัญของการวางแผนทรัพยากรมนุษย์

ธงชัย ตันติวงศ์ (2546 : 139) ได้ให้เหตุผลที่สำคัญของการวางแผน ทรัพยากรมนุษย์ ดังนี้

6.6.1 ทำให้องค์กรสามารถดำเนินการอย่างมีประสิทธิผลและ ประสิทธิภาพในอนาคต

6.6.2 ทำให้องค์กรสามารถดำเนินการอย่างมั่นคงท่ามกลางสภาพสังคมที่ เปลี่ยนแปลง

6.6.3 ทำให้องค์กรมีแผนดำเนินการอย่างละเอียด ที่จะปฏิบัติงานท้าน บุคคลอย่างมีขั้นตอน เช่น การสรรหาการคัดเลือก การ โอนย้าย การเลื่อนตำแหน่ง

6.7 ประโยชน์ของการวางแผนทรัพยากรมนุษย์

ปราณี ยาหอม (2548 : 49) การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ได้ก่อให้เกิด ประโยชน์แก่องค์กรในหลายด้าน ดังนี้

6.7.1 ช่วยให้องค์การ ที่มารอวางแผนพัฒนาการใช้ทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดช่วยให้กิจกรรมด้านทรัพยากรมนุษย์และเป้าหมายขององค์การในอนาคตมีความสอดคล้องกัน

6.7.2 ฝ่ายในกิจกรรมด้านทรัพยากรมนุษย์เป็นไปอย่างมีระบบและมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

6.7.3 ช่วยให้การจ้างพนักงานใหม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

6.7.4 เป็นการเตรียมการให้ได้พนักงานใหม่เป็นไปตามความต้องการของแผนหรือฝ่ายต่างๆ

6.7.5 ส่งเสริมและพัฒนาโอกาสความเท่าเทียมกันของพนักงานในหน่วยงานต่างๆ ขององค์การ

6.7.6 เป็นแนวทางสำหรับองค์การที่มีหน้าที่ผลิตจะได้ผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน

6.8 กระบวนการในการวางแผนทรัพยากรมนุษย์

กลัฏฐพันธ์ เจริญนันท์ (2546 : 14) ได้เสนอกระบวนการวางแผนทรัพยากรมนุษย์ 5 ขั้นตอน ดังนี้

6.8.1 การพิจารณาเป้าหมาย และแผนขององค์การ (Goals and plans of organization) คือ การศึกษาและพิจารณาแผนกลยุทธ์ที่องค์การได้กำหนดไว้ศึกษานโยบายทางด้านต่าง ๆ เพื่อที่จะนำผลของการศึกษาเหล่านี้มาจัดวางข้อมูลด้านบุคคลที่ควรจะเป็นในอนาคต ได้อย่างเหมาะสม

6.8.2 การพิจารณาสถานการณ์ของทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบัน (Current human resource situation)

6.8.3 การคาดการณ์ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Forecast) จะได้ทราบจำนวนและประเภทของพนักงานที่มีอยู่จริง ๆ ว่ามีจำนวนเท่าไร และนำมาเปรียบเทียบ กับจำนวนที่องค์การทั้งหมดก็จะสามารถรู้ว่าองค์การต้องจ้างพนักงานใหม่ในกลุ่มใดบ้าง และในระยะเวลาใด

6.8.4 การกำหนดแผนปฏิบัติการ (Implementation programmes)

6.8.5 การตรวจสอบและการปรับปรุง (Audit and adjustment)

6.9 การสรรหา (Recruitment)

บุญภาพ บุญศักดิ์ (2550 : 90) กล่าวโดยสรุปว่า การสรรหา คือ กระบวนการในการแสวงหาคนเข้าทำงานและสืบสานต่อภารกิจขององค์กร ที่มีความสามารถเข้ามาทำงานในองค์การเรื่องต้นตั้งแต่การ

กระบวนการที่ควรนำมาพิจารณาในการสรรหา คือ

6.9.1 การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (Human resource planning)

6.9.2 ความต้องการหรือการร้องขอของผู้จัดการ (Specific requests of managers)

6.9.3 การระบุตำแหน่งงานที่จะรับบุคลากรใหม่ (Job opening identified)

6.9.4 รวบรวมสารสนเทศที่ได้จากการวิเคราะห์งาน (Job analysis information)

6.9.5 ข้อคิดเห็นของผู้จัดการ (Manager's comments) ข้อคิดเห็นของผู้จัดการจะเป็นตัวตรวจสอบให้การวิเคราะห์ข้อมูลทำได้ตามความรอบคอบและลึกซึ้งมากขึ้น

6.9.6 กำหนดคุณสมบัติบุคลากรครองกับงาน (Job requirement)

6.9.7 กำหนดวิธีการสรรหา (Methods of recruitment) ผู้สรรหาจะศึกษาแนวทางและแหล่งที่จะดำเนินการสรรหาพนักงาน

6.9.8 ความพึงพอใจที่ได้ผู้สมัคร (Satisfactory pool of recruits)

6.10 ข้อกำหนดที่ควรนำมาพิจารณาในการสรรหา

ปราโมทย์ ယายอม (2548 : 92-95) กล่าวว่า นโยบายของมหาวิทยาลัยในด้านนี้

6.10.1 ข้อกำหนดที่ควรนำมาพิจารณาในการสรรหา

1) นโยบายขององค์กร (Organization policies) โดยทั่วไปมุ่งแสวงหา

ความสำเร็จ

1.1) นโยบายการส่งเสริมนักศึกษาในให้บรรจุในตำแหน่งงานที่ว่างลง (Promote from within policies) องค์การต้องการที่จะสนับสนุนให้โอกาสแก่นักศึกษาที่ทำงานอยู่ในองค์กรของตน ได้มีโอกาสเลื่อนหรือเปลี่ยนไปทำงานในตำแหน่งที่ว่างลง โดยเชื่อว่าจะเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจแก่พนักงานที่ทำงานอยู่

1.2) นโยบายรับบุคลากรจากภายนอกมาบรรจุในตำแหน่งที่ว่างลง (Promote from outside policies) องค์การต้องการบุคคลที่มีแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามายังองค์กรแทนที่จะวนเวียนและพำนัคในองค์กรของตน

1.3) นโยบายค่าตอบแทน (Competency policies) คือ บริษัทที่กำหนด ราคาเงินเดือนคำกว่าราคาน้ำดื่มที่ตลาดกำหนดจะได้รับบุคคลที่หมวดอาชญากรรมที่อื่น แต่อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำงานในองค์กร

1.4) นโยบายด้านสถานภาพการจ้างงาน (Employment policies) บางองค์การได้กำหนดคนนโยบายที่จะรับบุคคลเข้าทำงานนอกเวลา (Part-time) และทำงานเป็นสูกข้างชั่วคราว

1.5) นโยบายการจ้างคนต่างชาติ (International policies) ผู้สรรหาจะต้องทำการศึกษาทำความรู้ต่างๆ ด้านกฎหมายเพื่อให้การจ้างงานประเภทนี้เป็นไปอย่างถูกต้อง

2) แผนด้านทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources plans) จะทำให้ผู้สรรหาได้รับรายละเอียดเกี่ยวกับพนักงาน และการเลื่อนขั้นของพนักงาน รู้ว่างานที่กำหนดในแผนนั้นควรหานบุคคลจากแหล่งภายนอก

3) สภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไป (Environments conditions) ผู้สรรหาควรได้มีการตรวจสอบกับมาตรการ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

3.1) ด้วยนี่เป็นทางเศรษฐกิจที่ภาครัฐบาลได้สรุปให้เห็นท่าทางของสภาพเศรษฐกิจนับว่าเป็นสิ่งที่ควรนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

3.2) การพิจารณาข้อเปรียบเทียบระหว่างการดำเนินการจริงและที่คาดการณ์ไว้ เพื่อจะได้เห็นความแปรผันในสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจะได้รู้แนวโน้มว่าบุคลากรที่มีอยู่นั้นมีลักษณะเช่นไร ต้องการบุคลากรลักษณะใดมากเพิ่มเติม

3.3) การพิจารณาข้อมูลจากการประกาศการทำงานทำในหน้าหนังสือพิมพ์ เพราะข้อมูลเหล่านี้จะเป็นดัชนีที่ให้เห็นถึงการแข่งขันกันด้านแรงงาน เพื่อผู้ทำหน้าที่สรรหาจะได้ดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ช่วงชิงให้คนที่มีความสามารถสนใจงานในบริษัทของเราก่อนบริษัทกู้้เบ่ง

4) การกำหนดคุณลักษณะบุคคลที่ครองกับงาน (Job Requirements) ผู้สรรหาจะต้องศึกษาและเรียนรู้ความต้องการต่าง ๆ จากสารสนเทศที่ได้จากการวิเคราะห์งาน และกำรซึ่งขอของผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ ความรู้ด้านคุณลักษณะบุคคลที่ตรงกับงานจะเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุด และสิ่งที่ควรคิดบางประการ คือสำหรับคนบางคนในงานบางประเภท การมีประสบการณ์ 10 ปี แต่ทำงานอย่างเดียวกันทุกปี มากันถึง 10 ปี อาจจะไม่มีคุณค่าทางประสบการณ์เด็กว่าผู้ที่มีประสบการณ์ 1 ปี ก็ได้

5) คุณสมบัติของผู้สรรหา (Recruiter qualification) นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้กระบวนการสรรหาเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม ผู้สรรหาจะทำหน้าที่ได้เพียงไรขึ้นอยู่กับเขามีคุณสมบัติตามที่กำหนดหรือไม่

6.11 วิธีการสรรหา (Channels of Recruitment)

พระยอม วงศ์สารศรี (2545 : 132) วิธีการสรรหาทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

6.11.1 การมาสมัครงานด้วยตนเอง (Walk- In)

6.11.2 การเขียนจดหมายมาสมัครงาน (Write- in)

6.11.3 การแนะนำของพนักงานในองค์การ (Employee refewals)

6.11.4 การโฆษณา (Advenising)

6.11.5 กรมแรงงาน (Department of labour)

6.11.6 หน่วยงานจัดหางานของเอกชน (Private placement Agencies)

6.11.7 สถาบันการศึกษา (Educational institutions)

6.12 การคัดเลือก (Selection)

พระยอม วงศ์สารศรี (2545 : 140) กล่าวว่า การคัดเลือก คือ กระบวนการที่องค์การใช้เครื่องมือต่าง ๆ มาดำเนินการพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครจำนวนมากให้เลือกตามจำนวนที่องค์การต้องการจะนับถ้วนการคัดเลือกทำเป็นที่จะต้องมีเกณฑ์กำหนดขึ้นเพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาให้ได้คนที่มีคุณสมบัติงบ้งงานที่เปิดรับ

การคัดเลือกจะประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีนั้น จะต้องมีตัวป้อนเข้า (Input) ที่ดีด้วย ตัวป้อนเข้าที่จะไปสู่การคัดเลือกนั้น มี 3 ประเภท ด้วยกันคือ

6.12.1 การวิเคราะห์งาน (Job analysis)

6.12.2 แผนทรัพยากรมนุษย์ (Human resource plans)

6.12.3 การสรรหา (Recruitment)

6.13 กระบวนการคัดเลือกนีลำดับขั้นตอนดังนี้

ถันนา เลาหนันท์ (2542 : 165) ได้กำหนดกระบวนการคัดเลือกไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การต้อนรับผู้สมัคร (Preliminary reception of application)

การคัดเลือกเป็นโอกาสแรกที่ผู้สมัครจะเริ่มรับรู้เกี่ยวกับลักษณะขององค์การและเดียวกันฝ่ายบุคคลเองก็มีโอกาสสังเกตภาริยาท่าทาง เพื่อถูปฎิริยาตอบสนองของผู้สมัคร ซึ่งจะเป็นข้อมูลอย่างดีในการพิจารณาต่อไป

ขั้นที่ 2 การทดสอบ (Employment tests)

แบบทดสอบเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน ที่นำไปเริ่มให้บุคคลแสดงความสามารถและพฤติกรรมอ่อนโน้ม

1. แบ่งตามสมรรถภาพที่จะวัด แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบผลสมถะ (Achievement Test) หมายถึง แบบทดสอบที่วัดความรู้ ทักษะ ที่บุคคลได้รับการเรียนรู้มาในอดีต

1.2 แบบทดสอบความถนัด (Aptitude Test) หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดสมรรถภาพทางสมองเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติภารกิจ การทำงานให้บรรลุผล สำเร็จด้วยความถูกต้องแม่นยำ ชำนาญและคล่องแคล่ว

1.3 แบบทดสอบบุคคล-สังคม (Personal-social Test) หรือแบบทดสอบการปรับตัว (Adjustment) หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดบุคลิกภาพ (Personality) และการปรับตัวให้เข้ากับสังคม

2. แบ่งตามลักษณะของการกระทำหรือการตอบ แบ่งได้ดังนี้

2.1 แบบให้ลงมือสร้าง (Performance Test) แบบทดสอบภาคปฏิบัติ ทั้งหลาย

2.2 แบบให้เขียนตอบ (Paper-pencil Test) แบบทดสอบข้อเขียน

2.3 การสอบปากเปล่า (Oral Test) การสอบสัมภาษณ์นั่นเอง

3. แบ่งตามจุดมุ่งหมายการสร้าง แบ่งเป็น

3.1 แบบอัตตันย (Subjective test) มุ่งการบรรยาย พรรณนา

3.2 แบบบ่งชี้ (Objective test) มุ่งการตามให้ครอบคลุมเนื้อหา

4. แบ่งตามเวลาที่กำหนดให้ตอบ

4.1 แบบใช้ความรวดเร็ว (Speed test) ต้องการดูความไว

4.2 แบบที่ให้เวลา多く (Power test) ต้องการการแสดงความคิดเห็นเชิง

วิเคราะห์

5. แบ่งตามประโยชน์

5.1 เพื่อการวินิจฉัย

5.2 เพื่อการทำนายคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ขั้นที่ 3 การสัมภาษณ์ (Selection interview) แบ่งเป็น 5 ประเภท

1. การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interview) การสัมภาษณ์แบบนี้ให้อิสระแก่ผู้สัมภาษณ์
  2. การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured or directive interview) คำตามแต่ละคำตามจะถูกเตรียมก่อนที่จะเริ่มสัมภาษณ์
  3. การสัมภาษณ์แบบผสม (Mixed interview) การสัมภาษณ์ที่ผสมผสานระหว่างการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง
  4. การสัมภาษณ์แบบแก้ปัญหา (Problem solving interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่เน้นแนวความคิดวิธีการที่ผู้สัมภาษณ์ใช้แก้ปัญหาต่อสถานการณ์ต่าง ๆ
  5. การสัมภาษณ์แบบเข้มข้น (Stress interview) เป็นการสัมภาษณ์เน้นสถานการณ์ในด้านความเครียดและความกดดันต่าง ๆ เพื่อพิจารณาปฏิกิริยาตอบสนองของผู้ที่ถูกสัมภาษณ์
- กระบวนการสัมภาษณ์แบ่งเป็น 5 ขั้น คือ
1. การเตรียมการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์ควรมีการเตรียมคำถามต่าง ๆ เอาไว้ก่อน
  2. การสร้างสายสัมพันธ์ (Creation of rapport) จะทำให้สัมพันธภาพระหว่างผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์มีความไว้วางใจ
  3. การแลกเปลี่ยนสารสนเทศ (Information exchange) เพื่อสร้างบรรยากาศในการสัมภาษณ์ง่ายครึ่งผู้สัมภาษณ์ต้องการให้การสัมภาษณ์เป็นการสื่อสารสองทาง (Two-way communication)
  4. การยุติการสัมภาษณ์ (Termination) ผู้สัมภาษณ์จะเป็นฝ่ายยุติการสัมภาษณ์อาจบอกว่าเราคุยกันมาพอสมควร หมดหัวข้อคำถามสุดท้าย
  5. การประเมินผล (Evaluation) หลังจากการสัมภาษณ์สิ้นสุดลง ผู้สัมภาษณ์ต้องบันทึกผลทันที

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบภูมิหลัง (References and background check)

ในขั้นนี้จะพิจารณาตรวจสอบภูมิหลังจากบริษัทเดิมหรือผู้ที่อ้างถึงในใบสมัครข้อมูลการตรวจสอบภูมิหลังช่วยยืนยันความแม่นใจในการตัดสินใจของคณะกรรมการได้ดีขึ้น

ขั้นที่ 5 การตรวจสุขภาพ (Medical evaluation)

ให้ผู้สมัครตรวจสุขภาพในหน่วยงานต่าง ๆ ที่ทางองค์การกำหนดให้ การตรวจสุขภาพนี้ช่วยไม่ให้องค์การมีปัญหาภายหลังจากการรับพนักงานเข้ามาทำงานแล้วเกิดภัยอันตรายถึงแก่ชีวิตเนื่องจากสุขภาพเบื้องต้น

ขั้นที่ 6 การประชุมปรึกษาพิจารณา (Conference)

คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย หัวหน้าหน่วยงาน ผู้คัดเลือกและการที่ได้รับการแต่งตั้งพิจารณาตัดสินครั้งสุดท้าย คณะกรรมการชุดนี้จะร่วมกันอภิปรายความเหมาะสมในการตัดสินใจคัดเลือกให้บุคคลใดเข้าทำงานในองค์การ

ขั้นที่ 7 ทดลองการปฏิบัติงาน (Realistic job preview)

ในขั้นนี้จะได้ประโยชน์แก่ผู้ถูกคัดเลือกโดยตรงเพราจะได้สำรวจคนเองว่ามีความเหมาะสมนั้นจริงหรือไม่ สามารถปรับตัวต่อสภาพการทำงานต่างๆได้หรือไม่

ขั้นที่ 8 การตัดสินใจจ้าง (Hiring decision)

ดำเนินการบรรจุเป็นพนักงานขององค์การ ผู้ทำงานด้านนี้ต้องทำการติดตามผลงานของตนเองในทุกรอบจากผู้นำผลงานของเราไปใช้

การประเมินผลพนักงาน (Employee appraisal)

ณัฐรัตน์ เจริญนันท์ (2546 : 217) คือระบบประเมินผลบุคคล อันเกี่ยวเนื่องมาจากการปฏิบัติงาน โดยอาศัยหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ อย่างปราศจากอคติใด ๆ ทั้งนี้เพื่อคำนวณการตัดสินใจ วินิจฉัย ปรับปรุง สร้างเสริม และพัฒนาพนักงานให้มีคุณภาพมากขึ้น จนเป็นที่พึงพอใจ และเป็นการเปิดโอกาสให้พนักงานเห็นช่องทางความก้าวหน้าของเขา จะส่งผลให้องค์การเจริญเติบโตความสำเร็จของการประเมินผลพนักงาน

ประโยชน์ของการประเมินผลพนักงานมีดังนี้

1. ปรับปรุงการปฏิบัติงาน การประเมินผลจะช่วยสร้างแรงกระตุ้น ระดับของการทำงานให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจจากการปฏิบัติงานของพนักงานนั้น ๆ
2. ช่วยพัฒนาตัวพนักงานทำให้ผู้ประเมินทราบว่าพนักงานผู้นั้นต้องการอะไร มีโอกาสที่จะก้าวหน้าและพัฒนาตัวของย่างไร
3. ช่วยให้เกิดความเข้าใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
4. เป็นช่องทางขยายเสียงเปลี่ยนแปลงหน้าที่การทำงาน ช่วยในการพิจารณาเกี่ยวกับการเดือนตำแหน่ง ยกย้าย เลิกจ้าง และปลดออกจากรา
5. เป็นมาตรฐานมาใช้พิจารณาค่าจ้างเงินเดือน
6. ช่วยฝ่ายบุคคลด้านว่าจ้างพนักงาน

6.14 การฝึกอบรม (Training)

ณัฐรัตน์ เจริญนันท์ (2546 : 236) ให้ความหมายว่า การฝึกอบรม คือกระบวนการดำเนินงานขององค์การ ในยังที่จะพัฒนาบุคคลหรือเข้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้มี

ความรู้ ความชำนาญ ตลอดจนมีทักษัณคติที่ดีต่อองค์การ เพิ่มพูนประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานขององค์การทั้งในปัจจุบันและอนาคต

6.14.1 ประโยชน์ของการฝึกอบรม

ประเวณี มหารัตน์สกุล (2544 : 74) การฝึกอบรมมีประโยชน์ดังนี้

1) เพื่อเพิ่มสมรรถภาพในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน ผู้ฝึกอบรมจะสามารถทำงานได้ดีขึ้น

2) ลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเรียนรู้งานและการทำงาน

3) ส่งเสริมขวัญและกำลังใจผู้ปฏิบัติงาน ผู้ฝึกอบรมจะเกิดความมั่นใจในตนเองในการทำงานมากขึ้น

4) ลดข้อผิดพลาดและอุบัติเหตุในการทำงาน

5) กระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานรักษาความก้าวหน้า ส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานหา

ความรู้ใหม่ ๆ ในการทำงาน

6) ลดปัญหาการขาดงาน การลาออก การร้องเรียนและป่วยห้ามเดินทางจากการทำภารกิจวันนี้

6.15 การปฐมนิเทศ (Orientation)

ธงชัย สันติวงศ์ (2539 : 154) ได้ให้ความหมายว่า การปฐมนิเทศ คือ การแนะนำให้พนักงานได้รู้จักกฎระเบียบการปฏิบัติตนตลอดจนหัวหน้างานในองค์กรที่พนักงานเหล่านี้ต้องเข้าปฏิบัติ

6.15.1 ความมุ่งหมายการจัดปฐมนิเทศ

1) เพื่อให้พนักงานใหม่รู้จักประวัติและความเป็นมาขององค์การ

2) เพื่อให้พนักงานใหม่รู้จักผู้บังคับบัญชาและดับต่าง ๆ ในองค์การ

3) เพื่อให้พนักงานใหม่ได้รู้จักการแบ่งสายงานในองค์การ

4) เพื่อให้พนักงานใหม่รู้จักกฎ ระเบียบต่าง ๆ ที่ต้องการปฏิบัติขณะที่อยู่ในองค์การ

5) เพื่อให้เกิดความอบอุ่นใจ คลายความกังวล

6.15.2 ค่าตอบแทน (Compensation)

ณัฐพันธ์ เจรนนนท์ (2546 : 238) ค่าตอบแทน หมายถึง การให้ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ค่าจ้าง เงินเดือน เงินชดเชย หรือผลประโยชน์อื่น ๆ ที่องค์การให้แก่บุคคลเพื่อเป็นการตอบแทนการทำงานของบุคคล

ส่วนประกอบของค่าจ้างตามแนวความคิดใหม่

การบริหารค่าจ้างสมัยใหม่ก็จะเปลี่ยนไปเป็นสมการ ดังต่อไปนี้

การบริหารค่าจ้าง = เงินเดือน + ผลประโยชน์และบริการ +

ค่าตอบแทนทางสังคมส่วนประกอบของการบริการค่าจ้างสมัยใหม่ ประกอบไปด้วยค่าจ้าง ดังต่อไปนี้

1) ค่าจ้างที่เป็นรูปเงิน (Money pay) นักบริหารซึ่งถืออาเงินหรือสวัสดิการที่ต้องจ่ายให้พนักงานเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการบริหารค่าจ้างและเงินเดือน

2) ค่าจ้างที่เป็นรูปความสำคัญของงาน (Power pay) ค่าจ้างที่มีไว้จ่ายเป็นรูปเงินทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ ศินจ้างรางวัลที่จ่ายตอบแทนพนักงานในรูปความสำคัญของงานที่เข้าปฏิบัติอยู่

3) ค่าจ้างที่เป็นรูปตำแหน่งงานที่ได้รับเลื่อนให้สูงขึ้น (Authority pay)

4) ค่าจ้างในรูปสถานภาพที่ฝ่ายบริหารยกย่อง (Status pay)

5) ค่าจ้างในรูปองค์การที่มีหลักการที่ดี

5.1) หลักความพอเพียง (Adequacy) คือ การร่ายค่าจ้างขั้นต่ำให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด จะต้องพอเพียงที่ถูกจ้างจะยังชีพอยู่ได้โดยเฉลี่ยทั่วไป

5.2) หลักความยุติธรรม (Equity)

5.3) หลักคุณภาพ (Balance) หมายถึงความเหมาะสมระหว่างค่าจ้างและผลประโยชน์อื่น ๆ ระหว่างค่าจ้างที่เป็นเงินและที่เป็นค่าทางสังคม

5.4 หลักควบคุม (Control) การควบคุมด้านทุนค่าใช้จ่ายเป็นสิ่งจำเป็น เพราะการคิดค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือยและการประกอบการอย่างมีประสิทธิภาพเป็นหัวใจของการบริหาร การควบคุมจึงเป็นหลักการของการวางแผนและบริหารเงินเดือน

5.5) หลักความมั่นคง (Security) ความมั่นคงของพนักงานทั่วไปหมายถึง การจัดให้มีการประกันรายได้ เกียรติยศ ทุพพลภาพ เจ็บป่วยหรือตายเนื่องจากอุบัติเหตุในงาน การว่างงาน ส่วนความมั่นคงของพนักงานระดับสูงและฝ่ายจัดการก็อยู่ที่ การที่หลักทรัพย์ที่คืนและนำบัน

5.6) หลักล่อใจในการทำงาน (Incentives)

5.7) หลักการต่อรองค่าจ้างแลกค่าแรงน้อย (Pay and effort baregain)

5.8) หลักการยอมรับ (Acceptability)

6.15.3 สุขภาพและความปลอดภัย (Health and safety)

ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การหลีกเลี่ยงอันตรายต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นอุบัติเหตุหรือการเจ็บไข้กัดตาม ซึ่งอาจจะจัดเตรียมป้องกันไว้ล่วงหน้า เพื่อให้มีการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัยและปราศจากอันตรายต่าง ๆ

การส่งเสริมความปลอดภัย หมายถึง การดำเนินงานให้คนทำงานเกิดความปลอดภัย โดยการอบรมให้มีความรู้ สร้างความสนใจให้เกิดขึ้น

1) ผู้บริหาร ต้องตระหนักระหว่างขอบเขตในการส่งเสริมความปลอดภัย ด้วยความเต็มใจ

- 2) จัดให้มีการศึกษาและฝึกอบรมด้านความปลอดภัย
- 3) จัดให้มีการศึกษาและฝึกอบรมด้านความปลอดภัย
- 4) สร้างความสนใจในงานด้านความปลอดภัย เช่น การจัดทำโปสเตอร์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับองค์การและการจัดการ

1. ความหมายขององค์การและการจัดการ

องค์การ คือ หน่วยสังคมที่เกิดจากการรวมตัวของกลุ่มนบุคคล โดยมีเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์เดียวกัน มีการจัดการอย่างเป็นระบบ ร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุ ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ (อัญชลพันธ์ เจริญนันทน์. 2549 : 46)

2. ลักษณะองค์การ

2.1 องค์การเป็นโครงสร้างของความสัมพันธ์ (Organization as a structure of relationship) องค์กรในลักษณะนี้ว่างานย่อยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน มีการกำหนด ขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานย่อย

2.2 องค์การเป็นกลุ่มของบุคคล (Organization as a Group of people) องค์การ ว่าเป็นกลุ่มนบุคคลที่มีเป้าหมายร่วมกัน บุคคลจะแสวงหาความร่วมมือจากบุคคลอื่น ๆ เสมอ ทำงานร่วมกับบุคคลอื่นก็เพื่อสนับสนุนความต้องการของตน

2.3 องค์การเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ (Organization as a Function of Management) องค์การเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหารที่จะต้องทำการจัดการเพื่อนำ ไปจัดต่าง ๆ ขององค์กรมาใช้คือ คน เงิน วัสดุ และอุปกรณ์ต่าง ๆ

2.4 องค์การเป็นกระบวนการ (Organization as a process) องค์การเป็นกระบวนการจัดกลุ่มงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาร่วมกัน ไว้ มีการแบ่งงานกันทำตามความต้นดแลร่วมมือกันทำงาน

2.5 องค์การเป็นระบบอย่างหนึ่ง (Organization as a system) องค์การเป็นระบบเปิดประกอบด้วยระบบย่อย ๆ โดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) ข้อมูลย้อนกลับ (Feed-back) และสิ่งแวดล้อม (Environment)

องค์ประกอบขององค์การ มีดังนี้

2.5.1 กลุ่มนบุคคล

2.5.2 มีเป้าหมายร่วมกัน

2.5.3 การกำหนดหน้าที่

2.5.4 การแบ่งงานความสัมพันธ์ระหว่างกัน

3. โครงสร้างองค์การ

โครงสร้างองค์การ หมายถึง ระบบการติดต่อสื่อสาร และอำนาจบังคับบัญชาที่ เชื่อมต่อคน และกลุ่มคนเข้าด้วยกัน เพื่อทำงานร่วมกันจนบรรลุเป้าหมายขององค์การ โครงสร้างขององค์การประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

3.1 วัตถุประสงค์ (Objective)

3.2 ภาระหน้าที่ (Function)

3.3 การแบ่งงานกันทำ (Division of work)

3.4 การบังคับบัญชา (Hierarchy)

3.5 ช่วงของการควบคุม (Span of control)

3.6 เอกภาพการบังคับบัญชา (Unity of command)

4. รูปแบบองค์การ

รูปแบบที่เป็นทางการ เป็นองค์การที่มีการรวมตัวกันของกลุ่ม อย่างมีระบบ แบบแผนครอบคลุมทุกส่วนของการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

รูปแบบที่ไม่เป็นทางการ เป็นองค์การที่มีการรวมตัวกันของกลุ่ม อย่างไม่มีระบบของการไม่กู้ gelede ไม่รับเบียนข้อบังคับของการปฏิบัติงาน

5. ประเภทขององค์การ

5.1 แบ่งตามความมุ่งหมายขององค์การ แบ่งได้ 4 ประเภท คือ

5.1.1 องค์การเพื่อประโยชน์ของสมาชิก (Mutual – benefits)

1) องค์การธุรกิจ (Business concerns)

2) องค์การเพื่อสาธารณะ (Commonweal organization)

3) องค์การเพื่อบริการ (Service organization)

5.2 แบ่งตามการจัดระเบียบภายในองค์การ (Formal organization) เกิดจาก
ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลในกลุ่มองค์กร แบบเป็นทางการหรืออาจเกิดขึ้นในสังคมได้

5.3 แบ่งตามลักษณะความเป็นเจ้าของ แบ่งได้ 2 ประเภท

5.3.1 องค์การรัฐกิจ

5.3.2 องค์การธุรกิจที่เอกชนเป็นเจ้าของ

6. โครงสร้างองค์การสมัยใหม่

6.1 สายการบังคับบัญชาลัตน์

6.2 ขนาดการควบคุมกว้างขึ้น

6.3 ความเป็นเอกภาพของการบังคับบัญชาน้อยลง

6.4 การอนุหมายงานและการให้คนมีอำนาจมากขึ้น

6.5 การกระจายอำนาจอย่างรวมอำนาจ

6.6 โครงสร้างขนาดเล็กอยู่ในโครงสร้างขนาดใหญ่

6.7 ลดจำนวนที่ปรึกษาให้เหลือน้อยลง

7. ความหมายของการจัดการ

การจัดการ (Management) หมายถึง ขบวนการที่ทำให้งานกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลด้วยคนและทรัพยากรขององค์การ (Robbins and decenzo. 2004 ; certo. 2003) ซึ่งตามความหมายนี้องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ ได้แก่ ขบวนการ (Process) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness) ขบวนการ (Process) ในความหมายของการจัดการนี้หมายถึงหน้าที่ต่าง ๆ ด้านการจัดการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การโน้มนำองค์การ และการควบคุม ซึ่งจะได้อธิบายละเอียดต่อไปในหัวข้อต่อไปเกี่ยวกับหน้าที่และขบวนการจัดการ

8. ประสิทธิภาพ (Efficiency)

เป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะของการจัดการ โดยประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานอย่างถูกวิธี เป็นการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้า (Inputs) กับผลผลิต (Output) หากความสามารถการทำงานได้ผลผลิตมากกว่าในขณะที่ใช้ปัจจัยนำเข้าน้อยกว่า หรือเท่ากัน ก็หมายความว่าเราทำงานได้มีประสิทธิภาพมากกว่า ซึ่งปัจจัยนำเข้าในการจัดการก็คือทรัพยากรขององค์การ ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักร และทุนทรัพยากรเหล่านี้มีจำกัด และเป็นต้นทุนในการดำเนินงานขององค์การ ดังนั้นการจัดการที่ดีจึงต้องพยายามทำให้มีการใช้ทรัพยากรน้อยที่สุดและให้เกิดผลผลิตมากที่สุด

9. ประสิทธิผล (Effectiveness)

สำหรับประสิทธิผลในการจัดการหมายถึง การทำได้ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การจัดการที่มีเพียงประสิทธิภาพนั้นยังไม่เพียงพอต้องคำนึงว่า ผลผลิตนั้นเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ตัวอย่างเช่น สถาบันศึกษาที่ผลิตผู้สำเร็จการศึกษาพร้อมกันที่จำนวนมาก ๆ หากไม่คำนึงถึงคุณภาพการศึกษาก็อาจจะได้แต่ประสิทธิภาพคือใช้ทรัพยากรในการผลิตหรือต้นทุนต่อผู้เรียนต่ำแต่อาจจะไม่ได้ประสิทธิผลในการศึกษา เป็นต้น และ ในทางกลับกันหากทำงานที่ได้ประสิทธิผลอย่างเดียวก็ไม่ได้ต้องคำนึงถึงต้นทุนและความมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน (ทิพาวดี เมธสวารค์ 2543 : 63)

10. ขบวนการจัดการ (Management process)

ในช่วงต้นของศตวรรษที่ 20 ของรี ฟายอล (Henri Fayol) ได้เสนอไว้ว่า ผู้จัดการหรือผู้บริหารทุกคนต้องทำการกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการ หรือที่เรียกว่า ขบวนการจัดการ 5 อายุang ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การสั่งการ (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุม (Controlling) (เจียนย่อว่า POSDC) และต่อมาในช่วงกลางศตวรรษ 1950 นักวิชาการจาก UCLA ได้ปรับมาในการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดการพนักงาน (Staffing) การสั่งการ (Directing) และการควบคุม (Controlling) (เจียนย่อว่า POSDC) ซึ่งขบวนการจัดการ 5 ประการ (POSDC) อันหลังนี้เป็นนิยมใช้เป็นกรอบในการเรียนต่อมากว่า 20 ปี และต่อมาในช่วงหลังนี้ได้ย่อขบวนการจัดการ 5 ประการนี้เป็นหน้าที่พื้นฐาน 4 ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การโน้มนำ (Leading/influencing) และการควบคุม (Controlling) อย่างไรก็ตาม

งานในแต่ละ ส่วนของกระบวนการจัดการที่กล่าวข้างต้นนี้มีความสัมพันธ์และมีผลกระทบซึ่งกันและกัน (พิพารคี เมฆสารรค. 2543 : 65)

11. การวางแผน (Planning)

เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายขององค์การ สร้างกลยุทธ์ เพื่อแนวทางในการดำเนินไปสู่เป้าหมาย และกระจายจากกลยุทธ์ไปสู่แผนระดับปฏิบัติการ โดยกลยุทธ์และแผนในแต่ละระดับและแต่ละส่วนงานต้องสอดคล้องประสานกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในส่วนงานของตนและเป้าหมายรวมขององค์การด้วย (ประเวศ มหาวัตถน์สกุล. 2545 : 87)

12. การจัดองค์การ (Organizing)

เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกี่ยวกับการจัดโครงสร้างขององค์การ โดยพิจารณาว่า การที่จะทำให้ได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้นั้น ต้องมีงานอะไรบ้าง และงานแต่ละอย่างจะสามารถขัดแย้งกันไม่ได้อย่างไร มีโครงสร้างเป็นผู้รับผิดชอบในแต่ละส่วนงานนั้น และมีการรายงานบังคับบัญชาตามลำดับขั้นตอนอย่างไร ใครเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ

13. การโน้มนำพนักงาน (Leading/influencing)

เป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดการให้พนักงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งมีใช้การประสานงาน การติดต่อสื่อสารที่ดี การชูงี้ในการทำงาน ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำที่เหมาะสมและความขัดแย้งและความตึงเครียดในองค์การ

14. การควบคุม (Controlling)

เมื่อองค์การมีเป้าหมาย และได้มีการวางแผนแล้ว ก็ทำการจัดโครงสร้างองค์การ ว่าจ้างกับงาน ฝึกอบรม และสร้างแรงจูงใจให้ทำงาน และเพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งต่าง ๆ จะดำเนินไปตามที่ควรจะเป็นผู้บริหารก็ต้องมีการควบคุมติดตามผลการปฏิบัติการ และเปรียบเทียบผลงานจริงกับเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ หากผลงานจริงเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายก็ต้องทำการปรับให้เป็นไปตามเป้าหมาย กระบวนการติดตามประเมินผล เปรียบเทียบ และแก้ไขนี้ก็คือ ขบวนการควบคุม

15. บทบาทของการจัดการ (Managerial roles)

เมื่อกล่าวถึงหน้าที่ที่เกี่ยวกับการจัดการในองค์การมักมุ่งไปที่หน้าที่ต่าง ๆ ในขบวนการการ 4 ประการ (การวางแผน การจัดองค์การ การให้นิ่มนำ และการควบคุม) ดังที่กล่าวข้างต้น ซึ่งผู้บริหารแต่ละคนให้ความสำคัญและเวลาในการทำหน้าที่การจัดการเหล่านี้แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ที่สำคัญและเวลาในการทำหน้าที่การจัดการที่แตกต่างกันด้วย (เช่น มีสักษะการดำเนินงานเป็นองค์การที่แสวงหากำไรหรือการที่ไม่แสวงหากำไร) ระดับของผู้บริหารที่ต่างกัน (ระดับต้น ระดับกลาง ระดับสูง) และขนาดขององค์การที่ต่างกัน ตัวอย่างเช่น ผู้บริหารที่อยู่ในระดับบริหารที่แตกต่างกันจะให้เวลาในการทำกิจกรรมของเหล่านี้ที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาถึงกิจกรรมของผู้บริหารในองค์การแล้ว Mintzberg เห็นว่า บทบาทของการจัดการสามารถจำแนกได้เป็น ๆ กลุ่ม หรือที่เรียกว่า บทบาทด้านการจัดการของ Mintzberg (Mintaberg's managerial roles) ได้แก่ บทบาทด้านระหว่างบุคคล (Interpersonal roles) บทบาทด้านข้อมูล (Information roles) และบทบาทด้านการตัดสินใจ (Decisional roles) โดยแต่ละกลุ่มของบทบาทมีบทบาทดังต่อไปนี้

15.1 บทบาทระหว่างบุคคล (Interpersonal roles) เป็นบทบาทด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ประกอบด้วย บทบาทย่อย ได้แก่

15.1.1 บทบาทตามตำแหน่ง (Figurehead) ทำหน้าที่ประจำวันต่าง ๆ ตามระเบียบที่เกี่ยวกับกฎหมาย หรือตามที่สังคมกำหนด เช่น การต้อนรับแขกขององค์กร ลงนามในเอกสารตามกฎหมาย เป็นต้น

15.1.2 บทบาทผู้นำ (Leader) ต้องรับผิดชอบสร้างแรงจูงใจและกระตุ้นการทำงานของพนักงาน รับผิดชอบในการจัดหากคน ฝึกอบรม และงานที่เกี่ยวข้อง อื่น ๆ

15.1.3 บทบาทการสร้างสัมพันธภาพ (Liaison) โดยสร้างเครือข่ายภายในและภายนอกเพื่อการกระจายข้อมูลให้ทั่วถึง

15.2 บทบาทด้านข้อมูล (Informational roles) เป็นบทบาทด้านการกระจายและต่างผ่านข้อมูลประกอบด้วย บทบาทย่อย ดังนี้

15.2.1 เป็นผู้ติดตามประเมินผล (Monitor) เป็นการติดตามเลือกรับข้อมูล (ซึ่งมักจะเป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน) เพื่อเข้าใจความเคลื่อนไหวขององค์การและสิ่งแวดล้อม เป็นสมือนศูนย์กลางของระบบ

15.2.2 เป็นผู้กระจายข้อมูล (Disseminator) รับบทบาทส่งผ่านข้อมูลไปยังพนักงานในองค์การบางข้อมูลก็เกี่ยวกับข้อเท็จจริง บางข้อมูลเกี่ยวกับการแปลผลและรวบรวมความแตกต่างกันที่เกิดขึ้นในองค์การ

15.2.3 เป็นโฆษก (Spokesperson) ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ส่งต่อข้อมูลไปยังหน่วยงานภายนอก เกี่ยวกับ นโยบาย นโยบาย กิจกรรม และผลงานขององค์การ เช่น เป็นผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรม

15.3 บทบาทด้านการตัดสินใจ (Decisional roles) ทำหน้าที่ตัดสินใจในการดำเนินงานขององค์การ ประกอบด้วยบทบาทย่อย ดังนี้

15.3.1 เป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หากโอกาสและวิธีเริ่มสิ่งใหม่ๆ เช่น การปรับปรุงโครงการ เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกแบบโครงการ โดยการจัดให้มีการทบทวนและกำหนดกลยุทธ์เพื่อพัฒนาโปรแกรมใหม่ๆ

15.3.2 เป็นผู้จัดการความสงบเรียบร้อย (Disturbance handler) รับผิดชอบแก้ไขการดำเนินงานเมื่องค์การเผชิญกับความไม่สงบเรียบร้อย โดยการทบทวนและกำหนดกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบและวิกฤติการณ์ในองค์การ

15.3.3 เป็นผู้จัดสรรทรัพยากร (Resource allocator) เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ในองค์การ เช่น ทำการตัดสินใจและอนุมัติในประเด็นที่สำคัญต่างๆ ขององค์การ โดยจัดลำดับ และกระจายอำนาจ คุ้มครองกิจกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องงบประมาณและจัดการเกี่ยวกับการทำงานของพนักงาน

15.3.4 เป็นผู้ต่อรอง (Negotiator) รับผิดชอบในการเป็นตัวแทนต่อรองในเรื่องสำคัญของ

องค์การ เช่น มีส่วนร่วมในการทำสัญญากับสหภาพแรงงานขององค์การ หรือการต่อรองกับผู้จัดหา (Suppliers) (ประเวศ มหารัตน์สกุล. 2545 : 85)

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอจันจั่ง หัวด้าวพลินธุ์

อำเภอจันจั่ง เป็นอำเภอหนึ่ง ในจังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบไปด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 3 ตำบล ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลสะอาดไชยศรี องค์การบริหารส่วนตำบลคงพยุง และองค์การบริหารส่วนตำบลนาข้าป่า โดยแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีบูรบที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดกาฬสินธุ์. 2555 : 10-18)

1. องค์การบริหารส่วนตำบลสะอาดไชยศรี

1.1 สภาพทั่วไปตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลสะอาดไชยศรี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอจ่อนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ยกฐานจากสภาพตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ 22 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2542 อยู่ห่างจากตัวจังหวัดกาฬสินธุ์โดยทางรถยนต์ประมาณ 32 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 58.049 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 36,281.04 ไร่ ประชากรทั้งสิ้น 3,832 คน แยกเป็นชาย 1,920 คน หญิง 1,912 คน จำนวน 920 ครัวเรือน สภาพพื้นที่ของตำบลสะอาดไชยศรีเป็นที่ราบสูงนาดอนและที่ราบลับกับเนินเขา ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่อ้อย สวนยางพารา ไร้มันสำปะหลัง และทำนา ซึ่งมีรายได้ไม่แน่นอน มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไกสีเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนจำปา อำเภอจ่อนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ และบางส่วนติดกับองค์การบริหารส่วนตำบลหลักเหลี่ยม อำเภอโนน曼 จังหวัดกาฬสินธุ์

ทิศใต้ ติดกับเขตเทศบาลตำบลอ้อคำคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศตะวันออก ติดกับเขตเทศบาลตำบลอ้อคำคำ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

ทิศตะวันตก ติดกับเขตเทศบาลตำบลดอนจาน อำเภอจ่อนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ และบางส่วนติดกับองค์การบริหารส่วนตำบลโนนจำปา อำเภอจ่อนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลสะอาดไชยศรี มีสภาพภูมิประเทศ พื้นที่ราบสูงนาดอนที่ราบลับเนินเขา ดูคลุมมี 3 ดูคือ

ดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือน พฤษภาคม อากาศร้อนมาก

ดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนตุลาคม มีฝนตกชุกบางช่วงและไม่ตรงตามฤดูกาล เกยตรกรรมมักไม่ได้ทำอาชีพตรงตามฤดูกาล

ดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ อากาศหนาวแห้งมาก

1.3 การเมือง การปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลสะอาดไชยศรี แบ่งการปกครองเป็นหมู่บ้านมี
ทั้งหมด 8 หมู่บ้าน โดยแยกเป็นชายและหญิง มีดังนี้

บ้าน	หมู่ที่	ประชากรชาย	ประชากรหญิง
หนองพอก	1	298	288
หนองพอก	2	235	220
สะอาดไชยศรี	3	351	346
สายป่าแดง	4	293	286
สะอาดไชยศรี	5	185	219
โนนกอกโพธิ์	6	293	299
อ่างคำ	7	111	114
ภูเงิน	8	154	137
ผลรวม	8	1,920	1,912

ที่มา : ผู้อัยเพียบบันและบัตรสำเนาคัดลอกงาน จังหวัดกาฬสินธุ์ (2555 : 9)

1.4 สภาพทางเศรษฐกิจ

1.4.1 การเกษตรกรรม

ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย โรง根
และพืชผัก สมุนไพร อื่น ๆ เป็นต้น

1.4.2 การอุตสาหกรรม

ในเบื้องต้นองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากเป็นอุตสาหกรรมแปรรูป
ผลผลิตการเกษตร เช่น โรงสีข้าว ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเล็ก

1.5 ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

1.5.1 จำนวนบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลสะอาดไชยศรี

จำนวน 31 คน

ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน 1 คน
ตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน 1 คน
ตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัด	จำนวน 1 คน

ตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง	จำนวน	1	คน
ตำแหน่งบุคลากร	จำนวน	1	คน
ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี	จำนวน	1	คน
ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา	จำนวน	1	คน
ตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน	จำนวน	1	คน
ตำแหน่งนักวิชาการประชาสัมพันธ์	จำนวน	1	คน
ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ด้านทนาการ	จำนวน	1	คน
ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	จำนวน	1	คน
ตำแหน่งเจ้าพนักงานพัสดุ	จำนวน	1	คน
ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	จำนวน	-	คน
ตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	จำนวน	1	คน
ตำแหน่งนายช่างโยธา	จำนวน	1	คน
ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ (ส่วนโยธา)	จำนวน	1	คน
ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ(ส่วนการคลัง)	จำนวน	1	คน
ตำแหน่งเจ้าที่ธุรการ(สำนักปลัด)	จำนวน	1	คน
ครุภัณฑ์และเครื่อง อันดับครุช่วย	จำนวน	2	คน
ลูกจ้างประจำจัดเก็บรายได้	จำนวน	1	คน
พนักงานข้างตามภารกิจ	จำนวน	10	คน
พนักงานข้างทั่วไป	จำนวน	1	คน

2. องค์กรบริหารส่วนตำบลลดงพยุง

2.1 สภาพทั่วไป

องค์กรบริหารส่วนตำบลลดงพยุงเป็นหนึ่งในจำนวน 3 ตำบล ของอำเภอ ดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอ ครอบคลุมพื้นที่ 13 หมู่บ้าน มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 13 หมู่บ้าน

2.2 เนื้อที่

องค์กรบริหารส่วนตำบลลดงพยุง มีเนื้อที่ 55.58 ตารางกิโลเมตร หรือ 34,156 ไร่ โดยมีอาณาเขตติดกับตำบลไก่ลักษณะ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลลดงแกง อำเภอ names อ่างเก็บน้ำห้วยแกง

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลลาก่างหมื่น ตำบลนาจำปา ตำบลม่วงนา
ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลลดแกง ตำบลนาจำปา ตำบลนานน
ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลลาก่างหมื่น

2.3 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ของตำบลคงพยุง เป็นที่ราบลุ่มดินเหนียวป่าทราย บางบริเวณ
เป็นแหล่งน้ำ เช่น มีอ่างเก็บน้ำหัวแยก และมีลำห้วยผ่านตำบลหลายสาย พื้นที่เหมาะสมสำหรับ
เพาะปลูกพืช

2.4 จำนวนหมู่บ้าน

จำนวนหมู่บ้านในเขตตำบลคงพยุงมีทั้งหมด 13 หมู่บ้าน และอยู่ในเขต
อบต. เต็มพื้นที่ทั้ง 13 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ 1 บ้านคงพยุงใต้

หมู่ที่ 2 บ้านคงพยุงเหนือ

หมู่ที่ 3 บ้านคอนหนองแขวง

หมู่ที่ 4 บ้านคงเย็น

หมู่ที่ 5 บ้านหัวคูดิน

หมู่ที่ 6 บ้านโนนกอกจิก

หมู่ที่ 7 บ้านแก้งนาง

หมู่ที่ 8 บ้านโนนเมืองทอง

หมู่ที่ 9 บ้านป่าไฝ

หมู่ที่ 10 บ้านคงเจริญ

หมู่ที่ 11 บ้านคำห้อม

หมู่ที่ 12 บ้านคงอุดม

หมู่ที่ 13 บ้านโนนทัน

2.5 ประชากร

จำนวนประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลคงพยุง มีจำนวนทั้งสิ้น
5,871 คน ประชากรชาย 2,941 คน ประชากรหญิง 2,930 คน จำนวนครัวเรือน มีทั้งหมด 1,214
ครัวเรือน ความหนาแน่นเฉลี่ย 140 คน/ตารางกิโลเมตร

2.6 สภาพเศรษฐกิจ

อาชีพ รายได้ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลัก คือ ทำนา ส่วนอาชีพรอง คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป

2.8 กระบวนการบริหารงานบุคคล

ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.8.1 สมาชิกสภา อบต. จำนวน 23 คน

2.8.2 จำนวนบุคลากร พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างปัจจุบัน มีจำนวน 32 คนและมีส่วนราชการ จำนวน 5 ส่วน ดังนี้

1) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลลงพื้นที่

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน

2) ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 16 คน

2.1) เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน จำนวน 1 คน

2.2) นักพัฒนาชุมชน จำนวน 1 คน

2.3) เจ้าพนักงานธุรการ จำนวน 1 คน

2.4) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล จำนวน 1 คน

2.5) พนักงานขับรถยกตัว จำนวน 1 คน

2.6) นักการการเงิน จำนวน 1 คน

2.7) คนงานทั่วไป จำนวน 1 คน

2.8) คนงานทั่วไป (พนักงานเก็บขยะ) จำนวน 1 คน

2.9) พนักงานเก็บขยะ จำนวน 1 คน

2.10) พนักงานเก็บขยะ จำนวน 1 คน

2.11) ผู้ช่วย อบต. จำนวน 1 คน

2.12) ผู้ช่วย อบต. จำนวน 1 คน

2.13) ผู้ช่วย อบต. จำนวน 1 คน

2.14) ผู้ช่วย อบต. จำนวน 1 คน

2.15) ผู้ช่วย อบต. จำนวน 1 คน

2.16) ผู้ช่วย อบต. จำนวน 1 คน

3) ตำแหน่งในส่วนการคลัง จำนวน 5 คน

3.1) หัวหน้าส่วนการคลัง จำนวน 1 คน

3.2) นักวิชาการจัดเก็บรายได้	จำนวน 1 คน
3.3) นักวิชาการเงินและบัญชี	จำนวน 1 คน
3.4) เจ้าหน้าที่งานพัสดุ	จำนวน 1 คน
3.5) ผู้ช่วยเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	จำนวน 1 คน
4) ตำแหน่งในส่วนโยธา	จำนวน 3 คน
4.1) หัวหน้าส่วนโยธา	จำนวน 1 คน
4.2) นายช่างโยธา	จำนวน 1 คน
4.3) ผู้ช่วยช่างไฟฟ้า	จำนวน 1 คน
5) ตำแหน่งในส่วนการศึกษา	จำนวน 8 คน
5.1) นักวิชาการศึกษา	จำนวน 1 คน
5.2) หัวหน้าศูนย์อบรมเด็กก่ออุบัติภัยในวัด	จำนวน 1 คน
5.3) ผู้ดูแลเด็กในศูนย์อบรมเด็กก่ออุบัติภัยในวัด จำนวน 1 คน	
5.4) ผู้ดูแลเด็กในศูนย์อบรมเด็กก่ออุบัติภัยในวัด จำนวน 1 คน	
5.5) ผู้ดูแลเด็กในศูนย์อบรมเด็กก่ออุบัติภัยในวัด จำนวน 1 คน	
5.6) ผู้ดูแลเด็กในศูนย์อบรมเด็กก่ออุบัติภัยในวัด จำนวน 1 คน	
5.7) ผู้ดูแลเด็กในศูนย์อบรมเด็กก่ออุบัติภัยในวัด จำนวน 1 คน	
5.8) ผู้ดูแลเด็กในศูนย์อบรมเด็กก่ออุบัติภัยในวัด จำนวน 1 คน	

3. องค์การบริหารส่วนตำบลนาจำปา

3.1 สภาพทั่วไป

3.1.1 ที่ตั้ง

ตำบลนาจำปาตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอคอนจนาน จังหวัดกาฬสินธุ์ และตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัด ห่างจากตัวจังหวัดกาฬสินธุ์ระยะทาง 26 กิโลเมตร และห่างจากตัวอำเภอคอนจนานเป็นระยะทาง 3 กิโลเมตร ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลนาจำปา ตั้งอยู่ที่บ้านจิ่วงาม หมู่ที่ 6 ตำบลนาจำปา อำเภอคอนจนาน จังหวัดกาฬสินธุ์

3.1.2 พื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลนาจำปา มีเนื้อที่โดยประมาณ 51 ตาราง กิโลเมตร หรือประมาณ 21,875 ไร่

3.1.3 อาณานิคม

ทิศเหนือ	ติดต่อเขตพื้นที่ตำบลคลานามน อำเภอคลานามน
ทิศใต้	ติดต่อเขตพื้นที่ตำบลคลองจาน อำเภอคลองจาน
ทิศตะวันออก	ติดต่อเขตพื้นที่ตำบลคละสะอาด ไชยศรี อำเภอคลองจาน
ทิศตะวันตก	ติดต่อเขตพื้นที่ตำบลล่มร่องนา อำเภอคลองจาน

3.1.4 องค์การบริหารส่วนตำบลเจ้าป่า มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 9

หมู่บ้าน ซึ่งเป็นหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเจ้าป่า มีจำนวนครัวเรือน 1,284 ครัวเรือน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนประชากร		
			ชาย	หญิง	รวม
1	บ้านโพนสวรรค์	97	191	192	383
2	บ้านหนองแวงเสน	106	240	206	446
3	บ้านหนองโพน	142	271	261	532
4	บ้านคงเข็น	148	245	259	504
5	บ้านโนนสมบูรณ์	131	255	274	592
6	บ้านจี้งาม	178	380	339	719
7	บ้านโนนสามัคคี	130	229	225	454
8	บ้านนาเจ้าป่า	164	290	279	569
9	บ้านโนนหนองแท่ง	188	343	355	698
	รวม	1,284	2,444	2,390	4,834

3.1.5 อาชีพ

ประชากรในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเจ้าป่า ส่วนใหญ่มี การประกอบอาชีวกรรมเป็นหลัก รองลงมา มีอาชีพรับจ้างทางเกษตร อาชีพค้าขาย รับจ้างทั่วไปและรับราชการ บ้างซึ่งมีไม่นัก อาชีพทางเกษตรที่สำคัญ คือ การทำสวน ยางพารา ทำนา ทำสวนผลไม้ และพืชไร่ ประเภทของพืชที่ปลูก ยางพารา ผลไม้ โดยคิด เป็นร้อยละ ดังนี้

3.2 ข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาจำปา

3.2.1 ตำแหน่งในสำนักงานปลัด

1) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาจำปา	จำนวน 1 คน
2) เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน	จำนวน 1 คน
3) นักวิชาการศึกษา	จำนวน 1 คน
4) นักวิชาการเกษตร	จำนวน 1 คน
5) นักพัฒนาชุมชน	จำนวน 1 คน
6) เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน	จำนวน 1 คน
7) เจ้าพนักงานธุรการ	จำนวน 1 คน
8) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน	จำนวน 1 คน
9) ผู้ช่วยนักวิชาการศึกษา	จำนวน 1 คน
10) ผู้ช่วยนักวิชาการเกษตร	จำนวน 1 คน
11) ผู้ช่วยบุคลากร	จำนวน 1 คน
12) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่สันติบาล	จำนวน 1 คน
13) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ศูนย์เยาวชน	จำนวน 1 คน
14) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล	จำนวน 1 คน
15) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์	จำนวน 1 คน
16) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่สัตว์แพทย์	จำนวน 1 คน
17) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ	จำนวน 1 คน
18) ผู้ช่วยครุพัสดุแลเด็ก	จำนวน 1 คน
19) พนักงานขับรถ	จำนวน 1 คน
20) นักการการโรง	จำนวน 1 คน
21) คนสวน	จำนวน 1 คน
22) คนงานทั่วไป	จำนวน 1 คน
23) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	จำนวน 1 คน
24) ครุพัสดุแลเด็ก	จำนวน 1 คน
25) แม่บ้าน	จำนวน 1 คน

3.2.2 ตำแหน่งในส่วนราชการคลัง

1) หัวหน้าส่วนราชการคลัง	จำนวน 1 คน

2) นักวิชาการพัสดุ	จำนวน 1 คน
3) เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	จำนวน 1 คน
4) เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	จำนวน 1 คน
5) เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี	จำนวน 1 คน
6) เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	จำนวน 1 คน
7) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ	จำนวน 1 คน

3.2.3 ตำแหน่งในส่วนโยธา

1) หัวหน้าส่วนโยธา	จำนวน 1 คน
2) นายช่างโยธา	จำนวน 1 คน
3) ผู้ช่วยช่างโยธา	จำนวน 1 คน
4) ผู้ช่วยช่างไฟฟ้า	จำนวน 1 คน
5) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ผลิตน้ำประปา	จำนวน 4 คน
6) ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการช่าง	จำนวน 2 คน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ข้อมูล เลี่ยดประطم (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของข้าราชการส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาข้าราชการ สูงชั้นประจำ และลูกจ้างชั้วครัวขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี จำนวน 98 คน พบว่า ข้าราชการ สูงชั้นประจำ และลูกจ้างชั้วครัวมีความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับสูง ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์กรคือ ตัวแปรสภาพการทำงาน ตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน มีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเพื่อให้บุคลากรมีความผูกพันต่อองค์กรมากยิ่งขึ้น หน่วยงานควรกำหนดนโยบายบริหารของหน่วยงานให้ชัดเจนและครอบคลุม การแบ่งงานกันทำให้ชัดเจน ให้ความอิสระในการทำงานแก่บุคลากร พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นกับการปฏิบัติงาน

บัญชา นิ่มประเสริฐ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความผูกพันต่อองค์การโดยรวมและ 3 ด้านอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาข้างต้น พบว่า บุคลากรมีความผูกพันต่อองค์การด้านความตั้งใจและพร้อมที่จะใช้ความพยายามที่มีอยู่เพื่อองค์การ และด้านความประณยาอย่างแรงกล้า ที่จะคงความเป็นสามาชิกขององค์การอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านความเชื่อการยอมรับเป็นอย่างมาก และค่านิยมขององค์การอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งงาน สายการปฏิบัติงาน และกิจกรรมที่สังกัด มีเจตคติต่อระบบราชการมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในระดับต่างกัน มีความผูกพันต่อองค์การ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

สิริรัตน์ ภาโนมัย (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความผูกพันต่อองค์การของบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชน พบว่า บรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชน จำแนกตามเพศ อายุ ประเภทห้องสมุด ประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษา มีความผูกพันต่อองค์การทั้งโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่อยู่ในระดับมาก บรรณารักษ์ที่ปฏิบัติงานในห้องสมุดที่แตกต่างกันมีความผูกพันต่อองค์การ โดยรวม และด้านตั้งใจ และพร้อมที่จะใช้พยายาม ความรู้ ความสามารถ ที่มีอยู่เพื่อองค์การแตกต่างกัน บรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความผูกพันต่อองค์การ โดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน บรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชนที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีความผูกพันต่อองค์การ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

พนิชา สุทธิประภา (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความผูกพันต่อองค์การของพยานาลวิชาชีพโรงพยาบาลร้อยเอ็ด ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า พยานาลวิชาชีพโรงพยาบาลร้อยเอ็ด มีความผูกพันต่อองค์การ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความเชื่อ การยอมรับในเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ด้านความเดื้อนิ่งที่จะทุ่มเทความพยายามปฏิบัติงานเพื่องาน และพยานาลวิชาชีพโรงพยาบาลร้อยเอ็ด ที่มีอายุ กิจกรรมที่สังกัดและประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกันมีความผูกพันต่อองค์การ โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน ส่วนพยานาลวิชาชีพโรงพยาบาลร้อยเอ็ด ที่มีเพศ สтанะภาพสมรส ระดับการศึกษา และรายได้แตกต่างกัน มีความผูกพันต่อองค์การ โดยรวม และรายได้ด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

อรุทัย จันทร์แข่นชัย (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงยอ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จำนวน 37 คน พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีความผูกพันในการรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความผูกพันในด้านความเดื้อนิ่งที่จะ

ทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อประโภชน์ขององค์การมากที่สุด รองลงมาคือ ความผูกพันในด้านความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะคงไว้ซึ่งความเป็นสามัคคีในองค์การ และความผูกพันในด้านความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าและยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ลักษณะส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงยอ

ผลลัพธ์ ชุมทอง (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุพรรณบุรี มีความผูกพันต่อองค์การ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ของข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างประจำ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อองค์การ แต่พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อองค์การ คือปัจจัยลักษณะงาน และสภาพแวดล้อมการทำงาน โดยนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า .01 สำหรับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานนั้น พบว่าตัวแปรสภาพการทำงาน ตัวแปรความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และตัวแปรความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กษพร ชาวท่าโภลง (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความผูกพันต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบลในเขตอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (79.3 %) มีความผูกพันต่อองค์การในระดับปานกลาง รายได้ สถานภาพในการทำงาน และความพึงพอใจในงาน มีความสัมพันธ์กับอย่างมีนัยสำคัญ กับการแสดงตน และเฉพาะความพึงพอใจในงานเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันกับองค์การ ในด้านความต้องการการมีตัวตนร่วม และความภักดีต่อองค์การนอกจากนี้ ความสัมพันธ์ยังได้ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และปฏิบัติอีกด้วย

ไพบูล เปรรุนานวิน (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ผูกพันพนักงานเทศบาลต่อเทศบาลตำบล กรณีศึกษาเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานเทศบาล ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์การพนักงานเทศบาล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน สภาพการทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่าความผูกพันต่อองค์การเป็นเรื่องที่สำคัญของทุกองค์การ เพราะเป็นตัวเชื่อมประสานระหว่างความต้องการของบุคคลหรือ

สมาชิกในองค์การกับเป้าหมายขององค์การ เพื่อให้องค์การบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ บุคคลที่มีความผูกพันต่อองค์การสูง ที่จะทุ่มเทความเพียรพยายามอย่างมากในการปฏิบัติงานมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายโดยเร็ว ผู้ปฏิบัติงานจะรู้สึกว่าตนเป็นเจ้าขององค์การ และส่วนช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพ ประสิทธิผลขององค์การ ผู้วิจัยจึงได้รวมประเด็นต่าง ๆ จากงานวิจัยมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาคุณภาพการให้บริการประกอบด้วย ด้านความเชื่อ การยอมรับในเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ ด้านความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามปฏิบัติงานเพื่้องค์การ และด้านความประณญาอย่างแรงกล้าที่จะดำรงความเป็นสมาชิกขององค์การเป็นตัวเปร大事 แล้วรวมคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศชาย ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และองค์การบริหารส่วนตำบลที่ท่านสังกัด เป็นตัวแปรที่

2. งานวิจัยต่างประเทศ

แฮคเมน และ ลาเวเลอร์ (Hackman and Lawler. 1971 : 259-285; อ้างถึงใน วนิพันธ์ พัตรเนตร. 2545 : 29) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันของพนักงานต่อองค์กร กับลักษณะงานที่ปฏิบัติ โดยศึกษาจากพนักงานโทรศัพท์ 208 คน จากบริษัทโทรศัพท์ทางตะวันออกของสหรัฐอเมริกา เขาทั้งสองได้สร้างแบบทดสอบวัดลักษณะงานที่ปฏิบัติ 4 ลักษณะ คือ ลักษณะงานที่หลากหลาย (Variety) ความมีอิสระในงาน (Autonomy) ความประจักษ์ในงาน (Task identity) และผลป้อนกลับของงาน (Feedback) พนักงานแต่ละคนมีผลต่อแรงจูงใจในการทำงานและความพึงพอใจในงานกล่าวคือ พนักงานที่พอใจในงานที่ปฏิบัติจะมีการขาดงานน้อย และขณะเดียวกันทำงานได้อย่างมีคุณภาพมากขึ้น

ไฮร์บินเนียก และออลตุ๊โซ (Herbinak and Alutto. 1972 : 233-253) ได้ทำการศึกษาพบว่า หากมีการเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานหรือสมาชิกองค์กรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทั้งในระดับนโยบายและการปฏิบัติงานมีการกระจายอำนาจในการตัดสินใจให้แล้ว รวมทั้งการที่ผู้บังคับบัญชาขึ้นเหนือขึ้นไปไม่ใช้อำนาจหน้าที่ตามรูปแบบที่เป็นทางการ (Formal) มากเกินไป ก็จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สมาชิกมีความผูกพันต่อองค์กร นอกจากนี้ ยังกล่าวเกี่ยวกับอายุกับความผูกพันต่อองค์กรไว้ว่า คนที่มีอายุมากจะมีผูกพันต่อองค์กรกว่าคนที่มีอายุน้อยทั้งนี้เนื่องจากอายุทำให้คนตระหนักรู้ทางเลือกในการทำงานของตนลดลง เพราะเมื่อคนอายุมากขึ้นจะมีตำแหน่งหน้าที่การทำงานสูงและตั้งใจที่จะทำให้เขารอกไปทำงานในองค์กรอื่นก็ต้องเพียงพอที่จะทำให้เข้าย้ายออกไปทำงานในองค์กรอื่น และสิ่งนี้เองทำให้แรงดึงดูดใจของบุคคลที่มีต่อหน่วยงานอ่อนลงดังนั้น การเคลื่อนไหวระหว่างองค์กรจะ

ลดลงเมื่อคนมีอายุมากขึ้น คนจะอยู่กับองค์กรมากขึ้น และทำให้มีความผูกพันต่อองค์กรมากขึ้น ตามไปด้วยอายุซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อความผูกพันต่อองค์กร

บุคคลนั้น (Buchanan. 1974 : 533) พบว่า ความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อ องค์กรเป็นปัจจัยสำคัญในการก่อให้เกิดความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร หลังจากได้ทำการศึกษา ความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรของนักบริหารในวงราชการเปรียบเทียบกับนักบริหารในวงธุรกิจซึ่ง พบว่า นักบริหารในวงธุรกิจมีความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรมากกว่านักบริหารในวงราชการ เพราะนักบริหารภาครัฐมีความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อองค์กรมากกว่านักบริหารในวงราชการ

เชลต์ (Chelte. 1983 : 35 ; อ้างถึงใน อารยา วัลลัญ ไซ. 2546 : 20) ได้ ทำการศึกษาเรื่องความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน และคุณภาพ ชีวิตของการทำงานพบว่า อายุมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร กว่าคือ คนที่มีอายุมากจะมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรกว่าคนที่มีอายุน้อย เมื่อจากคนที่มี อายุมากมีทางเลือกน้อยกว่า คนที่มีอายุน้อยดังนั้นจึงมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรมากกว่า

แมชวีแอลและแฟร์ (Mathieu and Farr. 1991 : 127-133) ศึกษาองค์ประกอบที่ เกี่ยวข้องกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานขั้บระดับเจ้าหน้าที่ 194 คน และวิศวกร จำนวน 311 คน โดยศึกษาองค์ประกอบด้านต่าง ๆ คือ

1. ความตึงเครียดทางบทบาท ได้แก่ ความขัดแย้ง และความคลุ่มเครือใน บทบาท
2. ลักษณะของงานที่พัฒนาศักยภาพ ได้แก่ งานที่มีความเป็นเอกภาพ งานที่มี ความหลากหลาย งานที่ผู้ปฏิบัติมีอิสระในการดำเนินงาน มีโอกาสทราบผลลัพธ์ท่อนกลับ และ ได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
3. ความภูมิใจในองค์กรที่ทำงานอยู่
4. ความตึงเครียดในงาน ซึ่งวัดจากลักษณะงานที่เสี่ยงต่อสุขภาพ ปัจจัยดับที่ งานมีผลกระทบต่อความสุขและสุขภาพของพนักงาน
5. การบริหารงาน ซึ่งวัดจากการให้พนักงานมีส่วนร่วมตัดสินใจ การแบ่งสรร ข้อมูลจากฝ่ายบริหารสู่พนักงาน และการปฏิบัติต่อพนักงานด้วยความยุติธรรม

ผลการศึกษาพบว่า สำหรับกลุ่มพนักงานขั้บระดับเจ้าหน้าที่ องค์ประกอบหรือ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันในองค์กร ได้แก่ ลักษณะงานที่พัฒนา ศักยภาพความภูมิใจในองค์กร และอายุงานและลักษณะการบริหารงาน ส่วนองค์ประกอบที่มี

ความสัมพันธ์ทางลบกับความผูกพันในองค์กร ได้แก่ ความเครียดทางบทบาท และความเครียดในงาน ขณะที่เพศและสถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันของพนักงานแต่อย่างใด สำหรับกลุ่มวิศวกรตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันในองค์กร ได้แก่ ลักษณะของงานที่พัฒนาศักยภาพและการประเมินผลอย่างเป็นธรรมของผู้บังคับบัญชา แต่อายุงานและระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันในองค์กร

โซเมอร์ (Somer. 1995 : 359-371) ได้ศึกษาเรื่องความผูกพันต่อองค์กร การลาออกและการขาดงาน โดยทดสอบผลกระทบทางตรงและการแยกอิทธิพลร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่พยาบาล จำนวน 442 คน โดยใช้แบบจำลองความผูกพันต่อองค์กร 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความผูกพันด้านความรู้สึกความผูกพันต่อเนื่อง ความผูกพันที่เกิดจากมาตรฐานทางสังคมศึกษา ความรู้สึกเบื้องหน่ายในงาน การลาออกและการขาดงาน ผลพบว่า ความผูกพันด้านความรู้สึกเป็นตัวพยากรณ์ที่สอดคล้องกับผลเหล่านี้ และเป็นองค์ประกอบของความผูกพันตัวเดียวที่สัมพันธ์กับการลาออกและการขาดงาน สำหรับความผูกพันที่เกิดจากมาตรฐานทางสังคมมีความลัมพันธ์เฉพาะความรู้สึกเบื้องหน่ายในงาน ส่วนความรู้สึกความผูกพันต่อเนื่องไม่พบว่ามีผลโดยตรงต่อตัวแปรเหล่านี้อย่างไรก็ตามพบว่า ความผูกพันต่อเนื่อง มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน (interaction) กับความผูกพันด้านความรู้สึกในการพยากรณ์ ความรู้สึกเบื้องหน่ายและการขาดงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย มหาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การวิจัยเรื่อง ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรองค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอตอนบน จังหวัดกาฬสินธุ์ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยนำแนวคิดด้านความผูกพันต่อองค์การ ได้นำแนวคิดมาจากการวิจัย Porter & Smith. 1974 : 603 ; อ้างถึงใน พิชญาภูล ศิริปัญญา. 2545 : 54) จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยดังแผนภาพที่ 3

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

- คุณลักษณะส่วนบุคคล
ประกอบด้วย
1. เพศ
  2. อายุ
  3. ระดับการศึกษา
  4. ตำแหน่งงาน
  5. องค์กรบริหารส่วน
ตำบลที่ท่านสังกัด

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร
องค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ
ดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ 3 ค้าน ดังนี้

1. ค้านความเชื่อ การยอมรับใน
เป้าหมายและค่านิยมขององค์กร
2. ค้านความเต็มใจที่จะหุ่นแก่ความ
พยาบาลปฏิบัติงานเพื่้องค์กร
3. ค้านความประณยาอย่างแรงกล้า
ที่จะดำรงความเป็นสมาชิกขององค์กร

แผนภาพที่ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY